

Z RADNICE

INFORMAČNÍ OBČASNÍK MĚSTSKÉHO ÚŘADU DUBŇANY

ČERVEN 2018

Vznik hornického památníku ve fotografiích

foto: MÚ

Z obsahu

Rada města.....	4
• Z usnesení rady města	
Odpady kolem nás: 1. díl.....	6
Odbor investic a správy majetku.....	8
• Co je nového a na co se můžete těšit	
Z historie.....	11
Hornický památník.....	13
Jak šel čas.....	14
Konkurzní řízení na ředitele.....	16
Ocenění pedagogové.....	16
Se základní školou se loučí další devátáci.....	16
Mateřská škola I.....	17
Z městské knihovny.....	18
• Knihovna JINAK	
• Noc s Andersenem	
• Osud jménem Ležáky	
Jarní akce pořádané na KIC.....	20
Z Dubňan do Číny.....	22
Městské koupaliště.....	25
Z městské policie.....	26
Jak se žije seniorům.....	27
Na návštěvě u MUDr. Jana Kotáska.....	28
Společenská kronika.....	30
Z farnosti.....	32
CM ZUŠ Dubňany mladší.....	34
Výchovný koncert ZUŠ.....	34
Anglický pointer, pes s duší aristokrata.....	35
Historie TJ Moravia.....	37
TJ Sokol Dubňany.....	39
Vzpomínková akce na hřišti.....	40

Vážení spoluobčané,

zhruba před půl rokem jsem Vám v úvodníku vánočního vydání zpravodaje Z radnice, kromě vánočních a novoročních přání předal určité upozornění na to, že nás čeká náročný rok. Období, kdy bude třeba realizovat řadu náročných stavebních a investičních akcí. Myslím, že jsem nijak nepřeháněl a naopak se během času k těm naplánovaným stavbám ještě přidaly další, sice menší věci, ale o to mnohdy náročnější a neodkladnější. Poslední z nich byla havarijní situace části přívodního potrubí na městském koupališti, která právě v době finalizace příprav zahájení sezóny vyvrcholila masivními úniky vody. Mimo jiné jste si vyžádali instalaci několika nových autobusových zastávek, realizuje se zpevněná komunikace v průmyslové zóně, na Vaše přání se měnily některé části již hotových stavebních projektů. Pokud se jedná o změny, které jsou ku prospěchu věci, mají logiku a smysl a jsou Vámi uplatněny včas, tak rádi vyhovíme. Bohužel se ale občas vyskytnou i případy, kdy je změna požadována až v době realizace původního záměru.

Ve zmiňovaném – vánočním vydání, jsem Vás také žádal o trpělivost a shovívavost pro nadcházející období s tím, že plánované práce Vám mohou v některých případech komplikovat zaběhnutý životní systém a rytmus. Jsem velmi rád, že nám onu trpělivost a shovívavost v naprosté většině poskytujete a věřím, že tomu tak bude i nadále a nejspíše v průběhu měsíce září bude vše dokončeno k naší všeobecné spokojenosti.

Domnívám se, že je na místě poděkovat také všem, kteří se na tomto procesu rozvoje a zvelebování našeho města podílejí. A to nejen mým kolegyním a kolegům z městského úřadu, ale také pracovníkům DUKOSu, kteří se dennodenně starají o celé spektrum našich potřeb a přání a přes častou a někdy i nevybíravou kritiku, udržují Dubňany ve stavu, který nám mnohdy občané okolních měst a obcí závidí. Uznání si zaslouží také ostatní firmy – naši partneři, kteří zakázky u nás realizovali a realizují. Víím, dostanou za svou práci zaplacen, ale korektního a férového jednání je potřeba si vážit a cenit.

Přeji nám všem krásné léto a takovou dovolenou, při které všichni načerpáme dostatek sil na práci a úkoly, které na nás ještě čekají a které za nás nikdo jiný nevyřeší.

František Tríska
starosta Města Dubňany

Z usnesení rady města

Rada města schválila

- navrhnout při příležitosti slavnostního setkání ke Dni učitelů v Hodoníně dne 28.3.2018 na ocenění tyto pedagogické pracovníky: Mgr. Zdeňku Šindarovou, ředitelku Základní školy Dubňany, p.o. a paní Lenku Gaškovou, ředitelku Mateřské školy II Dubňany, p.o.

- Smlouvu o zprostředkování zajištění nákupu silové elektřiny na komoditní burze na rok 2019 a 2020 pro město Dubňany s firmou MIX MAX-ENERGETIKA, s.r.o., IČO: 26938332, Slevačská 245/11, 615 00 Brno.

- Smlouvu o dílo s panem Radkem Veselý, IČO: 65747798, Milíčova 1116/15, 695 01 Hodonín, na dodávku a montáž klimatizace do prostor 2. patra budovy městského úřadu.

- pořízení 500 ks židlí do sálu kulturního domu a místnosti pro spolky od firmy FORM, spol. s.r.o. Kozmice. Konečná podoba židle bude vybrána podle doporučení Ing. arch. Vaškové.

- pořízení technologie INFRASET ve variantě COMFORT v ceně 319 000 Kč od firmy MORAM CZ, s.r.o., IČO: 27712079, U Elektrárny 4171/4G, 695 01 Hodonín, podle materiálu předloženého TS Dukos Dubňany, p.o.

- pořízení 2 400 ks sad tašek o objemu 40 l na třídění odpadu od společnosti EKO-KOM, a.s., IČO: 25134701, Na Pankráci 1685/17, 140 21 Praha, za cenu celkem 101 520 Kč.

- pro vánoční koncert 2018 vystoupení Václava Neckáře a Bacily v termínu 9.12.2018.

- závěr hodnotící komise – Zprávu o hodnocení nabídek na veřejnou zakázku „Chodník směr Horní Hut a parkoviště na ul. Křivá, Dubňany“. Rada města dále schválila uzavření smlouvy o dílo s uchazečem, který podal ekonomicky nejvýhodnější nabídku, firmou LIKOMSTAV MORAVA s.r.o., IČO: 29301483, Trávníky 502/23, 691 53 Tvrdonice, s nabídkovou cenou 2 455 534,67 Kč včetně DPH a dobou plnění díla 120 kalendářních dní a pověřuje starostu jejím podpisem.

- pořízení 3 ks zastávkových přístřešků GE 300-SS od firmy mm-cité a.s. Bílovice, IČO: 27670864, 687 12 Bílovice 519.

- za dodavatele stavby „Dubňany – Rekonstrukce části ulice Horní Hut“ firmu Swietelsky stavební, s.r.o., IČO: 48035599, Jahodová 60, 620 00 Brno, za cenu 694 932,83 Kč včetně DPH a pověřuje starostu města podpisem smlouvy o dílo s touto firmou.

- pořízení 50 ks nových stolů na sál kulturního domu včetně spínacích prvků od firmy FORM, spol. s.r.o., Poručíka Hoši 512/2a, 747 11 Kozmice u Hlučína za cenu 311 454 Kč včetně DPH.

- pořízení bezpečnostního prvku - výstražných blikajících světel pro 6 přechodů pro chodce na ulici Hodonínská a pověřuje Dopravní komisi ve spolupráci s odborem investic a správy majetku výběrem dodavatele.

- předpokládané náklady na Kulturní léto 2018 a stanovila ceny vstupného.

- žádost Okrašlovacího spolku Dub o povolení výsadby 5 ks

líp a 5 ks bříz na pozemek p.č. 3524 v k.ú. Dubňany. Spolek zajistí všechny potřebné práce a následnou péči o stromy. Jejich výsledné rozmístění dojedná městský úřad s předsedou spolku.

- s platností od 1.5.2018 Ceník jednorázových úhrad za zřízení věcných břemen na pozemcích ve vlastnictví města Dubňany.

- finančnímu odboru uhradit do výše 5 000 Kč náklady na setkání fotbalistů FK Baník Dubňany při příležitosti 50. výročí postupu.

- za dodavatele výměny plynových kotlů na Hasičské zbrojnici v Dubňanech firmu VODO-TOPO-PLYN, Adam Jurásek, U Studánky 881, 696 03 Dubňany, IČO: 76372006, s cenou 201 031,10 Kč bez DPH.

- podle předloženého materiálu pořízení vozidla GAZELLE NEXT šasi od firmy ZETES s.r.o., Štefánikova 932, 687 71 Bojkovice, s nabídkovou cenou 585 850 Kč bez DPH.

- Pojistnou smlouvu č. 8069665417 s ČSOB Pojišťovna, a.s., člen holdingu ČSOB, Masarykovo náměstí 1458, 530 02 Pardubice, IČO: 45534306. Předmětem pojištění jsou lesní porosty o výměře 208 ha, jednorázové pojistné činí 14 359 Kč/1 rok.

- zakoupení přístřešku na jízdní kola od firmy mm-cité Bílovice za cenu 190 000 Kč včetně DPH pro umístění ke zdravotnímu středisku. Konkrétní místo pro přístřešek bude určeno po konzultaci s místostarostkou a LV QVATRO s.r.o.

- poskytnutí dotace ve výši 15 000 Kč a veřejnoprávní smlouvu

o poskytnutí dotace s příjemcem Spolek Senior Dubňany, Sportovní 1766, 696 03 Dubňany, IČO: 26524945.

- Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje v rámci dotačního programu: Podpora udržování čistoty cyklistických komunikací a úpravy běžeckých lyžařských tratí v Jihomoravském kraji v roce 2018 ve výši 56 560 Kč na realizaci projektu udržování čistoty cyklistických komunikací – cyklostezka Dubňany – Hodonín.

- Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje v rámci dotačního programu: Podpora jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí Jihomoravského kraje na období 2017-2020 ve výši 180 000 Kč na realizaci projektu „Požární zbrojnice Dubňany – výměna plynových kotlů.“

Rada města souhlasí

- s nabídkou SÚS JMK na darování pozemku p.č. 3773/3 v k.ú. Dubňany do vlastnictví města Dubňany a u k l á d á odboru investic a správy majetku dále jednat ve věci převodu – darování výše uvedeného pozemku a části pozemku p.č. 572, včetně zadání zhotovení a úhrady GP na tento pozemek.

- s uzavřením smlouvy o partnerství s finančním příspěvkem mezi Jihomoravským krajem a Školní jídelnou Dubňany, příspěvková organizace, pro projekt „Poskytování bezplatné stravy dětem ohroženým chudobou ve školách v Jihomoravském kraji IV“.

Rada města ukládá

- finančnímu odboru, aby po vyřazení stolů a židlí ze sálu Kulturního domu Dubňany, nakládal s tímto vyřazeným majetkem podle vnitřní směrnice Zásady prodeje movitých věcí a majetku města. Prodejní cena je stanovena takto: stůl 20 Kč za kus, židle 10 Kč za kus.

- finančnímu odboru uhradit do výše 10 000 Kč náklady spojené s činností týmu předpřípravy dětí při FK Baník Dubňany, z.s., a to uspořádání turnaje dne 3.6.2018 v Dubňanech, účast na turnaji v Ratíškovicích dne 17.6.2018 a sportovní vybavení pro nejmenší děti (dresy, trenýrky, štlupny).

- městskému úřadu zvýšit počet laviček ve městě na místech k tomuto účelu vhodných.

Rada města jmenuje

- v souladu s Čl. 37 Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a v souladu se Směrnicí Města Dubňany o nakládání s osobními údaji vedoucí správního odboru Ing. Danu Panákovou p o v ě ř e n ě m n a o c h r a n u o s o b n í c h ú d a j ů s účinností od 25. května 2018. Jmenovaný pověřenec bude tuto činnost vykonávat i pro školská zařízení, příspěvkové organizace města Dubňany.

Rada města vybrala

- z nabídnutých variant nabídku firmy Colt International s.r.o., Strakonická 1199, 150 00 Praha, IČO: 27365034, na zařízení pro odvod kouře a tepla při požáru pro Sportovní halu Želva Dubňany – pneumatický systém za cenu 488 846 Kč bez DPH a pověřila starostu podpisem smlouvy o dílo.

Rada města rozhodla

- o podobě a rozsahu rekonstrukce schodiště a přístupových cest ke smuteční síni. Bude postupováno v intencích stávající podoby s tím, že chátrající zídky kolem smuteční síně nebudou po demolici nahrazeny novými, ale chodník bude ohraničen obrubníky.

Rada města doporučuje

- Zastupitelstvu města Dubňany schválit úpravu rozpočtu města Dubňany – rozpočtové opatření číslo 4.

- Rada města se seznámila s návrhem závěrečného účtu města za rok 2017 a d o p o r u č u j e Zastupitelstvu města Dubňany vyjádřit souhlas s celoročním hospodařením města, a to bez výhrad (resp. s výhradami).

- Zastupitelstvu města Dubňany projednat Zprávu nezávislého auditora o výsledku přezkoumání hospodaření města za rok 2017 jako součást závěrečného účtu města Dubňany za rok 2017.

- Zastupitelstvu města Dubňany schválit řádnou účetní závěrku za rok 2017. MÚ

Nařízení Evropské unie o ochraně osobních údajů, GDPR (General data protection regulation).

Město Dubňany oznamuje, že základní informace zpracované v souladu s platnou legislativou, včetně nařízení GDPR, účinné od 25.5.2018 jsou uvedeny na webových stránkách Města Dubňany, www.dubnany.eu

ODPADY KOLEM NÁS: 1. DÍL

Třídění odpadů je v současné době pro 72 % Čechů běžnou praxí. Většina z nás ví, jak správně třídit odpady, a jak s nimi nakládat. Věděli jste ale, co všechno je odpad, co se dále děje s odpady z barevných kontejnerů a proč má smysl třídit odpady? Vše se dozvíte v našem třídičném seriálu. V každém dalším čísle zpravodaje Z Radnice navíc můžete získat zpět roční poplatek za odpady a na závěr roku také chytrý telefon!

Jak vzniká odpad?

Odpady produkuje skoro při veškeré naší činnosti. Odpadem jsou např. slupky od banánů, láhve od limonády nebo také odřezky v truhlárně, stavební suť, popel z kamen a další věci, které již nepotřebujeme nebo nechceme. V okamžiku, kdy se nepotřebné věci chceme zbavit, vzniká odpad. S odpadem je každý povinen nakládat tak, aby nebyl pro nikoho nebezpečný, a aby neškodil životnímu prostředí.

Co je komunální odpad?

Chceme-li s odpady správně nakládat, musíme o nich také něco vědět. Začneme u komunálních odpadů. Za komunální odpady jsou považovány odpady vznikající v domácnostech, tj. domovní odpad a dále odpad z údržby veřejných prostranství, kam patří odpady z odpadkových košů, z údržby zeleně, uliční smetky a jiné.

Největší část komunálních odpadů představuje domovní odpad. Ten rozlišujeme na odpad objemný, nebezpečný, využitelný, výrobky podléhající zpětnému odběru a zbytkový, směsný komunální odpad. Jak správně nakládat s jednotlivými složkami domovního odpadu? Můžete je buď třídit do barevných kontejnerů nebo odnést na nejbližší sběrný dvůr.

Objemný odpad je takový odpad, který se pro svoje rozměry nebo hmotnost nevejde do klasické popelnice nebo kontejneru a je zastoupen zejména kusy nábytku, podlahovými krytinami a sanitárním vybavením domácnosti.

Nebezpečné odpady jsou takové odpady, které mají jednu nebo více nebezpečných vlastností a v případě neopatrné manipulace s nimi může dojít poškození zdraví lidí, zvířat, nebo k ohrožení životního prostředí.

Výrobky podléhající zpětnému odběru, jako elektrospotře-

biče nebo pneumatiky, jsou takové výrobky, které po ukončení jejich životnosti můžete zdarma odevzdat v místech zpětného odběru.

Velkou skupinu tvoří odpady **využitelné**, papír, plasty, kovy, nápojové kartony, případně textil ale také bioodpady, které po uložení na zvláštní místa lze dále využít, např. na materiálovou recyklaci, nebo energetické využití.

Pokud z našeho domovního odpadu vytrídíme všechny výše uvedené druhy odpadů, zůstává konečný zbytek, tzv. **směsný komunální odpad**.

Více informací o třídění a recyklaci odpadů naleznete již nyní na stránkách www.jaktridit.cz.

V příštím díle se budeme věnovat cestě odpadů od jejich vzniku až po jejich využití a zpracování.

SOUTĚŽ: ROZUMÍTE ODPADŮM?

ZÍSKEJTE ZPĚT POPLATEK ZA ODPADY A CHYTRÝ TELEFON

Ukažte, že rozumíte odpadům! Pošlete nám správnou odpověď na soutěžní otázku a vyhrajte vyšší ročního poplatku za odpady 610 korun! Pošlete správnou odpověď na otázku:

JAKÁ SLOŽKA KOMUNÁLNÍCH ODPADŮ TVOŘÍ JEJÍ NEJVĚTŠÍ ČÁST?

- a) domovní
- b) nebezpečný
- c) objemný

Ze všech správných odpovědí zaslaných na e-mail soutez@tridime-jihomoravsky.cz do 31.7.2018 vylosujeme 1 výherce, kterému zašleme zpět celou výši ročního poplatku za odpady za 1 osobu, tj. 610 Kč. Do soutěžního e-mailu uveďte jméno, příjmení, adresu a telefonický

kontakt. Do předmětu e-mailu uveďte ODPADY DUBŇANY. Soutěž je určena pouze pro občany Dubňan starší 18 let, jeden občan může poslat pouze jeden soutěžní e-mail. Výherce uvedeme v následujícím čísle zpravodaje Z Radnice a budeme jej kontaktovat telefonicky v srpnu.

NAVÍC všechny přijaté soutěžní e-maily se správnou odpovědí zařadíme do celoroční soutěže o chytrý telefon Samsung. Losování a její vyhlášení proběhne v prosincovém čísle zpravodaje Z Radnice.

Následující souhlas je udělován správci údajů (dále jen „správce“) MamiArt s.r.o., IČ 28611390: Soutěžící (dále jen „Subjekt“) souhlasí se zpracováním svých osobních údajů, tedy poskytnutím nepovinných osobních údajů pro účely soutěže ROZUMÍTE ODPADŮM a s jejich publikováním v případě výhry. Poskytnutý souhlas je platný od okamžiku odeslání soutěžního e-mailu obsahující osobní údaje. Osobní údaje subjektu jsou zpracovávány automatizovaně i manuálně a mohou být zpřístupněny zaměstnancům správce, pokud je to nezbytné k plnění jejich pracovních povinností. Subjekt může poskytnutý souhlas kdykoli vcelku či zčásti odvolat, a to stejnou formou, jako byl udělen.

Tašky ZDARMA na tříděný odpad

Město Dubňany oznamuje, že na recepci Městského úřadu je k dispozici ZDARMA sada tašek na tříděný odpad. Jedná se o 3 tašky, které se dají spojit a slouží k ukládání tříděného odpadu v domácnosti do doby, než jej přenesete do určených kontejnerů, případně určených plastových pytlů. Tašky jsou na dlouhodobé používání. 3 tašky v barvách: modrá – papír, žlutá – plast, zelená – sklo, jsou k dispozici zdarma pro každou domácnost, respektive č.p., nebo byt.

Využijte nabídku Města Dubňany a přijďte si pro tuto sadu, za kterou si občané jiných měst musí zaplatit.

Naše město bylo vyhodnoceno jako nedostatečně třídící subjekt. Myslete prosím více na životní prostředí a TŘÍDTE ODPAD.

MÚ

Co je nového z odboru investic a správy majetku

Parkoviště za zdravotním střediskem a nový povrch v ul. U Mlýna

Tuto investiční akci realizovala stavební firma SWIETELSKY stavební s.r.o. Stavební práce začaly již v roce 2017 a zdárně byly dokončeny v dubnu tohoto roku. Došlo k výměně starého již dosluhujícího betonového povrchu včetně panelových dílců komunikace za asfaltový povrch a vybudování parkoviště z drenážní dlažby. Tato investice si vyžádala náklad ve výši 3 979 971 Kč. Chtěli bychom upozornit na fakt, že důslednou prací odpovědných pracovníků včetně technického dozoru stavby nedošlo k žádným vícenákladům, resp. díky jejich práci při kontrole projektové dokumentace mohlo dojít k navýšení rozsahu prací za stejné vysoutěžené peníze. Nové a rozšířené parkoviště bude sloužit jak obyvatelům bytových domů U Mlýna, tak lidem, kteří navštíví lékaře, lékárnu či služebnu Policie ČR.

Parkoviště na sídlišti

Jedná se o rozsáhlou investiční akci, kde si obyvatelé místního sídliště rozšíří parkovací komfort. Podél opravovaných komunikací se opravily i chodníky. Celá tato akce si vyžádala celkem 9 208 330 Kč. Zhotovitelem díla je opět firma Swietelsky stavební s.r.o. Část rozsáhlého díla je již nyní k užívání. Celé dílo bylo předáno v polovině června.

Dvě nové bytové jednotky po služebně městské policie

TS Dukos Dubňany, p.o. připravily přes zimu dvě nové bytové jednotky v bytovém domě čp. 1097. Služebna městské policie byla přestěhována do nových prostor městského úřadu, a tak se nabídla možnost rozšířit bytový fond o dva byty. Ty byly řádně zkolaudovány a již slouží ke spokojenosti novým nájemníkům.

Zahrada MŠ I

V prostorách zahrady mateřské školy Na sídlišti byly v jarních měsících namontovány nové herní prvky. Jsou vyrobeny z akátového dřeva a dodávala je firma TR Antoš z Turnova, která byla vybrána ve

výběrovém řízení. Celková cena dodávky a montáže těchto prvků činila 947 361 Kč.

Další činnost, která se bude na zahradě školky provádět, bude výsadba nové zeleně. Dětem, kterým jsme zkrášlili prostředí mateřské školy, bude zahrada sloužit od nového školního roku.

Vodorovné dopravní značení – ul. Nádražní

Na ulici Nádražní od prodejny ratíškovické pekárny po bývalé učiliště byly vyznačeny v obou směrech piktogramové koridory pro cyklisty. Vyznačují se pomocí vodorovného značení složeného z piktogramu cyklisty a směrového znaku na vozovku. Vyznačením nevyplyvají pro účastníky provozu žádná další zvláštní práva ani povinnosti. Pro řidiče jde o informaci, že v tomto úseku je zvýšený pohyb cyklistů. Značení provedla odborná firma SIGNEX KH Břeclav, s.r.o.

A na co se můžeme těšit:

Chodník směr Horní Hut' a parkoviště na ul. Křivá

Nejen obyvatelům Horní Huti se zvýší bezpečnost dopravy do svých domovů tím, že se začíná s výstavbou chodníku na Horní Hut'. Prozatím se jedná o úsek od Traktorky po zatáčku v délce téměř 720 m. V další etapě se musí nejdříve dořešit majetkové vztahy a až pak se přikročí k samotné realizaci stavby. Tuto stavbu realizuje firma LIKOMSTAV MORAVA s.r.o. Součástí díla je i parkoviště na ul. Křivá u kostela. Parkoviště bude obsahovat 9 nových parkovacích míst. Konstrukce parkovacích stání bude ze zámkové dlažby a vozovka z dlažby drenážní. Toto dílo celkem odčerpá téměř 2,5 mil. Kč z rozpočtu.

struovány přístupové chodníky z boku a od hřbitova, přičemž zůstanou částečně průchozí. Ve 2. fázi bude provedena výstavba nového schodiště. Pro vstup do smuteční síně se bude používat již hotových chodníků podél budovy.

Hasičská zbrojnice – oprava kotelny

Stávající plynové kotle a ohřívač vody slouží na HZ již 18 let a jsou za hranicí životnosti. Dojde k výměně 2 plynových kotlů i s ohřívačem a budou nahrazeny novým kondenzačním kotlem o stejném výkonu s nepřímo ohříváním boilerem. Tato výměna plynových kotlů si vyžádá téměř 250 tis. Kč. Město na tuto opravu získalo dotaci od JMK ve výši 180tis.Kč. Novou topnou sezónu zahájí hasiči již s opravenou kotelnou.

MÚ

Polní cesta Horní Huť

Firma Skanska a.s. započne začátkem léta s rekonstrukcí stávající polní cesty, která vede z Horní Hutě ke Kumbálku a tady se napojuje na silnici II/431. Po rekonstrukci bude cesta sloužit jako veřejně přístupná účelová komunikace s asfaltovým povrchem. Investice si vyžádá více než 5 mil. Kč.

Úprava prostoru před smuteční síní

Také na místním hřbitově dojde k vylepšení prostoru před smuteční síní. Budou rekonstruovány přístupové cesty resp. schodiště a nejbližší okolí smuteční síně. **Práce budou zahájeny 9. 7. 2018 a trvat budou cca do konce prázdnin. V 1. fázi bude zbořena zídka a rekon-**

Komu překážely mladé stromky ve Včelínku? Není to škoda...

Z historie

Na předchozí článek tak trochu navazuje dnešní doslovný přepis zápisů ze školní kroniky. Čtenáře seznámí s nepatrnou částí mnoha stránek záznamů, které byly v kronice věnovány realizaci přístavby školní budovy téměř před 120 lety.

Vyzvání ku předložení plánu

Místní rada školní v Dubřanech se výnosem ck. okr. škol. rady v Hodoníně ze dne 25. srpna 1901 čís. 1742 vyzývá, aby nejdéle do 15. září 1901 sem předložila plány, dle nichž by nejen pro 5 tříd nyní jsoucích nýbrž i pro dvě třídy, o jejichž zřízení se žádá, dostatečné učirny i s vedlejšími místnostmi byly pořízeny. Předseda: v.z. Černý m/p

Vyzvání stavitele

Na vyzvání nadřčené dopsáno p. staviteli Sonnenwendovi do Kyjova by konečně přece přišel a podal své mínění ve příčině rozšíření budovy školní. Stavitel Sonnenwend odeslal svého průručího Šimáčka. Tomu na požádání odevzdány staré plány budovy školní, by na základě jich nový náčrt na dvoupatrovou budovu pořídil. Byl tázán, jak brzy nový náčrt nám dodati může, odpověděl, že letos tak jak tak se stavěti již nebude, jest nyní příliš zaměstnán, tedy plány v zimě vyhotoví. O tom byla ck. okr. škol. rada v Hodoníně dne 4. října 1901 zpravena s podotknutím, že nelze žádosti ve výnosu ze dne 25. srpna 1901 obsažené vyhověti.

První zmínka v obec. výboru o přístavbě školy.

Výnosem ze dne 11. srpna 1901 čís. 1687 vyzývá se představenstvo obce, aby se vyjádřilo, zdaž s rozšířením školy souhlasí. O tom podána býti měla zpráva do 20. srpna 1901 předložením protokolu.

Obecní výbor sešel se i se členy místní rady školní dne 18. srpna 1901 aby o záležitosti té porokovali. Přítomní souhlasí s rozšířením zdejší školy o dvě třídy, vyslovují přání v ten smysl, by rozšíření nestalo se na paralelky ve IV. a V. třídě, ale neslo se ku rozšíření na VI. a VII. třídu. Následuje 19 podpisů ze 24 ti členů výborových.

Nový obrat ku pořízení přístavby školy.

Do schůzce obecního výboru dne 1. prosince 1901 ohlásil svůj příchod stavitel Polásek z Kyjova, jenž převzal stavitelskou kancelář stavitele Sonnenwenda v Kyjově a přinesl s sebou náčrt na přístavbu dvoupatrovou zdejší školy. Vysvětlil náčrt důkladně, však jej neodporučoval. Došlo se po návrhu p. stavitele k tomu úsudku, že nejvýhodněji by bylo, kdyžby soused Weissberger

doměk svůj koupil obci odstoupil. Byl ihned do schůzce povolán a úmysl výboru mu sdělen. Vyžádal si několik dní na uvažování. I druhý soused, firma Schreiber dotazována prostřednictvím ředitele skláren, zdaž by ochotnou nebyla, doměk svůj ku přístavbě školy ponechati. Se sousedem Weissbergrem nechtělo se dříve na určité vyjednávati, než až by zpráva od firmy Schreiber došla. Zatím již tu byla nová interpelace ve způsobu výnosu ck. okr. škol. rady v Hodoníně ze dne 4. února 1902, již se místní školní rada zde vyzývá předložiti nejdéle do konce února 1902 plány ku přístavbě školy o dvě, po případě do budoucnosti o 3 místnosti škol. a byty pro ustanovené učitelské síly.

Na výnos tento podává místní škol. rada dne 16. února čís. 1 zprávu, že se právě s oběma sousedy o ponechání domků za příčinou přístavby školy vyjednává, dosud však ku shodě nedošlo a tedy se ještě plány ku pořízení pro určitou rozlohu sdělati nemohly.

Jakmile bude místo určeno, ihned se plány ku vyhotovení odevzdají a pak předloží.

Na zprávu ze dne 16. února 1902 čís. 1 se místní rada školní v Dubřanech výnosem ze 22. února 1902 čís. 370 ck. okres. škol. rady v Hodoníně vyzývá, aby co nejdříve, nejdéle však do 15. března t.r. předložila sem náčrt plánu na rozšíření školy, z něhož by bylo i patrné, jak velikého místa k tomu rozšíření jest třeba.

Počátek stavby školy.

Dne 25. května 1903 započato s vozením kamene do základu. Kámen dovážen drahou z Bohuslavic u Kyjova, kdež má p. stavitel Polásek vlastní kamenné lomy — do zdejšího nádraží, odtud pak povozy na místo stavební, z něhož byl doměk Weissbergerův již odklíděn. Cihle vozeny z Hodonína i z cihelny Bačkovy zde.

Dne 8. června 1903 započato s vlastní stavbou školy. Ještě téhož dne vykopány základy přední zdi a zaměřeny.

Posudky členů stavební komise o vykonaných pracích a pokroku stavby.

Dno základů od podlahy přízemí nové přístavby (: která o 65 cm. níže položena jest než podlaha staré budovy školní :)

zaměřeno a zjištěno 2.80 m. Dno základů jest čistý, tvrdý písek a není třeba větší hloubky. Od podlahy přízemní po terrain naměřeno při staré budově školní (: přední zdi :) 0.30 m a na rohu nové stavby (: přední zdi :) 1.00 m. tak, že průměrná hloubka vykopávky přední zdi zemí obnáší $2.50 + 1.80 = 2.15$ m.

Šířka základů dodržena dle nákresu správně.

Josef Polásek m/p Grim m/p A. Bačík m/p
Stavitel Josef Horák m/p

Dne 9. června 1903. vykopány příčky 0.75 m. šíř, na hloubku 2.40 m. pod podlahu přízemní. Základy jsou suché a zem usazena.

Josef Horák m/p Ant. Bačík m/p

Dne 10. června 1903 vykpaná boční fronta, na rozkaz p. inž. Čísare 2.50 m. hluboká, dále zadní zed, kde má býti budoucí přístavba, taktéž 2.50 m hluboká.

Grim m/p

Dne 12. června 1903 vykpaný zdi chodbové, jedna 0.75 m sil., druhá 0.98 m do průměrové hloubky 2.40 m. na tvrdé půdě.

Grim m/p

Utěšený vzrůst stavby.

Takto pod svědomitým dozorem a přičinlivostí stavbyvedoucích rostla stavba hleděcí tak, že již dne 22. července 1903 tažena vazba na novou přístavbu.

Pod střechou pak pozvolna kladeny stropy, poríženy chodby, kladeny schody a podlahy a tak dohotoveno, co se zhruba před zimou dohotoviti dalo, jakž měl p. stavitel uloženo. Z jara 1904 měla pak úplně dohotovena a svému účelu odevzdána býti. Což se i stalo.

foto z roku 1904

Od 6. června mají Dubňany hornický památník

Nejprve pár slov k autorům. Těžní věž včetně zpracování návrhu vznikla v kovářské dílně pana Martina Tomšeje. Podstavec z pískovcového kamene s mramorovou deskou pochází od kameníka z Milotic pana Petra Horáka.

K „odhalení“ památníku se sešli zástupci hornického spolku, bývalí zaměstnanci šachet, občané a představitelé města. Za autory byl přítomen kovář pan Tomšej se spolupracovníky. Mužáci v hornických stejnokrojích zazpívali úvodem havířskou hymnu a proslovy pronesli předseda Hornického spolku Ing. Miloš Kalina a starosta města František Tríska. V podání mužského sboru zazněly další písně a poté se hornickému památníku jako symbolu historie dobývání lignitu v Dubňanech společně

poklonili zástupci Hornického spolku spolu se starostou a místostarostkou města. MÚ

Proslov Ing. Miloše Kaliny při příležitosti odhalení hornického památníku

Je tomu již skoro 200 let, kdy byla na Dubňansku v lokalitě Adolf-Stefan v oblasti Náklá nafárána stoletá chodba. Na jedné dřevěné stropnici byl vytesán letopočet 1824. Uvedeným nálezem lze tedy objektivně určit počátky hornické činnosti v našem regionu. Nejstarším dolem u nás byl státní Důl Adolf, který se nacházel na hranicích katastrů Dubňan a Ratíškovic.

Následně bylo vybudováno v dubňanském teritoriu dalších 15 dolů. Posledním z nich byl Důl 1. Máj II, spojený s Dolem Osvobození. Těžba zde skončila v roce 1994. Z toho vyplývá, že těžba v naší oblasti probíhala po dlouhou dobu 170 let. Nejmladší uhlí – lignit se těžil od výchozu sloje na povrch, až do hloubky 250 metrů. Průměrná mocnost sloje se pohybuje okolo 3 metrů. Obtížné podmínky při dobývání, především problémy s čerpáním vod, zpožďovaly rozmach těžby. Je vhodné připomenout následující údaj – na 1 tunu vytěženého lignitu se muselo odčerpát 9 m³ vody. V prvopočátku se uhlí využívalo jen k domácímu otopu. Později se těžba rozšířila pro potřeby blízkých závodů jako sklárny, lihovaru, cihelny, místní tepelné elektrárny, apod.

Před 1. světovou válkou se roční těžby v místních dolů pohybovaly kolem 100 tisíc tun lignitu.

V 50. letech dochází i přes potíže k velkému rozvoji těžební kapacity na Dubňansku. Největším odběratelem lignitu se stala nová elektrárna v Hodoníně, postavená v letech 1951–1954. Druhá etapa její výstavby byla ukončena v roce 1958. Roční těžby v pozdějších letech dosahovaly výše asi 1 milion tun.

Mimo důlní výstavbu, pro potřebu celého revíru, zřizuje se v Dubňanech hornické učiliště, vývažovna

obědů, staví se OBZS a chemická laboratoř. Řeší se infrastruktura a výstavba bytů.

Pro potřebu mnohaleté těžby byly vyraženy tisíce kilometrů důlních chodeb. Celkové vytěžené množství lignitu v dubňanském regionu se dá počítat v desítkách milionů tun. Úroveň organizace práce, přístup k rozšíření a uplatnění mechanizace a hornické kolektivy na Dubňansku se zasloužily o to, že se jihomoravský revír řadil mezi nejlepší hlubinné uhelné doly našeho státu.

V dolech v nevládním prostředí pracovalo po dobu osmi generací tisíce horníků, aby přinášeli teplo a světlo lidem a jejich domovům. Plně si zaslouží uznání občanské společnosti. Vyšší procento horníků i zaměstnanců obslužných činností tvořili místní obyvatelé. Vzpomeňme si na ty desítky pracovníků, jejichž poslední směna skončila tragicky. Postavením památníku výbor spolku sledoval záměr připomenout významnou úlohu hornictví v historii našeho města především mladé generaci.

Závěrem svého vystoupení bych chtěl poděkovat vedení města – zastupitelům, radě a osobně panu starostovi a jeho spolupracovníkům za schválení žádosti a za zajištění její realizace. V neposlední řadě děkuji autorům, zhotovitelům památníku, pánům Tomšejovi a Horákovi za dobře odvedenou práci. Je to dílo, které patřičně symbolizuje hornictví.

Končím s pozdravem ZdařBůh!

Ing. Miloš Kalina
předseda Hornického spolku
Jihomoravského lignitového revíru

Jak šel čas...

Vážení čtenáři,

dovolte mně, abych se s Vámi podělila o střípky vzpomínek z mého profesního života. Abyste si udělali představu, čím vším může učitel, potažmo ředitel školy být, dovolím si to v této retrospektivě nastínit.

Moje jméno se v dubňanské školní kronice objevuje poprvé (a teď se nelekněte) v roce 1977 na tehdejší „staré škole“. Učila jsem kromě své aprobace matematiky a zeměpisu i český jazyk a tělocvik – nejsem si jistá, zda mi tehdejší ředitel tak důvěřoval, nebo jestli to byla zkouška méj odolnosti. Ať jedno, nebo druhé – vydržela jsem to já i moji tehdejší žáci.

V roce 1998 zřizovatel obě stávající školy sloučil a já jsem zažila poprvé velké stěhování školy. První stupeň na bývalou novou školu, druhý stupeň na bývalé učiliště. Nebylo to lehké období pro žádného zaměstnance školy. Dříve „konkurenční“ pedagogické sbory se postupně sžívaly, učily se spolupracovat. Bohužel v září 2001 zemřel pan ředitel Petr Kratochvíla. V prosinci byl vyhlášen konkurz na nového ředitele a já jsem se po poradě se svými blízkými a s kolegy přihlásila.

1. února 2002 jsem byla jmenována do funkce ředitelky školy. Nejen na mě, ale na ostatní zaměstnance čekala spousta práce. Všichni a všechno jsme se učili, jak se říká, „za pochodu“. Nešlo jen o provozní a pedagogické záležitosti. Neustále přetrvávala také rivalita stará versus nová škola, a tak jedním z hlavních a nejtěžších úkolů bylo sblížit celý kolektiv zaměstnanců. Rozdělení prvního a druhého stupně školy do dvou budov na opačném konci města k tomu moc nepomohlo a navíc přinášelo spoustu problémů provozních. Budova bývalého učiliště nebyla právě v nejlepším stavu jak z hledis-

ka hygienických podmínek, tak z pohledu zajištění výuky. A tady se začínaly rýsovat čtyři profese, které jsem musela jako ředitelka zvládnout. Čím vším tedy může být ředitelka školy?

Ředitel - stavebník

Tehdy zřizovatel oprávil plány na výstavbu nové školní budovy na Hodonínské ulici. Po mnoha jednáních, poradách a setkáních zřizovatele, architekta i vedení školy se stávala přístavba skutečností. V prosinci 2007 se začalo se stavbou, následovaly kontrolní dny, upřesňování a doplňování požadavků, opět kontroly, výběr dodavatele nábytku a zařízení. Už před koncem školního roku 2007/2008 jsme začali připravovat (pro mě již druhé) velké stěhování. Největší radost tehdy asi měly děti. Školní rok jim totiž končil o týden dřív a v září nastupovaly do školy o dva týdny později. Všechno jsme díky zaměstnancům, pomoci zřizovatele a dubňanských firem zvládli. A tak 12. září 2008 za účasti široké dubňanské veřejnosti a mnoha hostů byla nová budova slavnostně otevřena. Základní školství v Dubňanech se konečně soustředilo do jediného velmi pěkného areálu.

Tím ale přestavby, opravy a úpravy neskončily. Další v pořadí již třetí akcí bylo přebudování přízemí staré budovy na školní družinu a školní klub v letech 2009 a 2010. Zase stěhování, stavební práce a opět stěhování.

V následujícím roce pak proběhla rekonstrukce 1. patra staré budovy – podlahy, rozvody odpadů a vody, elektřiny, nové osvětlení. A již tradiční stěhování, stavební práce, stěhování.

Pro mě poslední úpravy a stěhování proběhly v loňském roce. Tentokrát kvůli zvýšení počtu tříd.

Nová škola na ulici Hodonínská

Nová budova ZŠ získaná v roce 1998 v areálu bývalého hornického učiliště

Museli jsme uvolnit tzv. sklad v nové budově, upravit jej na kmenovou učebnu, ve staré budově najít místo pro sklad - vystěhovat, upravit, uklidit, nastěhovat.

Ředitel - úředník

S rozvojem IT jsme si mysleli, že nebude tolik papírové práce, vše se bude zpracovávat přes počítač, vše odevzdávat v elektronické podobě.

Omyl a ještě jednou omyl! Tabulky a dotazníky (vždy samozřejmě nesmírně důležité) sice vyplníte v počítači, ale pak je třeba je vytisknout, doplnit podpisem i tím nezbytným „beranem“ a odeslat na patřičná místa. Musím ale podotknout, že v poslední době některé dokumenty stačí odevzdat s elektronickým podpisem.

Sem patří také zajišťování různých drobných oprav, revizí, ale i vytváření školních směrnic a předpisů na všechno možné i nemožné. Zápisy o školních úrazech, poradách, školeních, poučení o bezpečnosti nejen zaměstnanců, ale i dětí, komunikace s krajským úřadem, ministerstvem, inspekcí a podobně.

Ředitel - ekonom

Další a v dnešní době nesmírně důležitá oblast je zajišťování financí nejen na provoz školy, ale i na vybavení, vzdělávání učitelů, pomoc žákům v rámci tzv. inkluze a spoustu dalších věcí souvisejících s výukou. Z dotačních programů OPVK jsme absolvovali tzv. šablony I a šablony II, které byly zaměřeny na vzdělávání učitelů, zkvalitnění výuky, nové metody ve vyučování, pomoc slabým žákům i podporu žákům nadaným.

Z tzv. výzvy 51 jsme zajistili pro školu 19 iPadů a v práci s nimi jsme proškolili učitele. Z výzvy č. 57 jsme vybavili školní dílnu nábytkem i náradím. Z jiných dotací jsme do řady tříd pořídili interaktivní tabule s dataprojektory.

V rámci prevence rizikových jevů jsme získali dotaci z Jihomoravského kraje již dvakrát. Dotace byla určena na různé vzdělávací programy pro žáky od 1. až do 9. třídy, které pro ně připravují odborníci z oblasti prevence.

Od roku 2011 jsme tak z dotací získali téměř 5 milionů korun.

A to v této částce nejsou započítány mimořádné dotace od zřizovatele - různé opravy, pořízení nových počítačů do učeben, dataprojektorů i výměnu serveru pro školní počítačovou síť.

A konečně ředitel - pedagog

I když uvádím činnost pedagoga na posledním místě – věřte, že je to ta nejdůležitější práce i pro ředitele. Přímé práce s dětmi je sice jen několik hodin, ale o to víc se na ni člověk těší. I když matematika není u dětí nejoblíbenější, ráda ji učím a ještě raději jsem, když se po několika letech vrátí bývalí

žáci do školy a řeknou, že to bylo fajn a že jsem je to dobře naučila.

K pedagogické práci patří samozřejmě i různé kontroly a hospitace v hodinách jiných učitelů, zajišťování společných školení pro všechny pedagogy, pomoc začínajícím učitelům. Ale také diskuse k různým problémům ve škole a společné hledání jejich řešení.

Prezentaci školy na veřejnosti by ředitel nezládl bez dobrých pedagogů. Společně s provozními zaměstnanci i dětmi jsme připravovali výstavy k různým příležitostem, dny otevřených dveří, jarmarky, zpívání na schodech a mnoho dalších akcí, o nichž jste mohli číst nebo je vidět v kabelové televizi.

Děti pod vedením učitelů reprezentují školu na spoustě soutěží a olympiád českých i mezinárodních, pomáhají partnerské škole v Tanzanii, účastní se sběru papíru, pomáhají zvířátkům z hodonínské zoo. A to je jen malý výčet našich aktivit.

Co říci závěrem?

Neberte tento text jako nějaké chlubení. Všechno, co jsem napsala, co se ve škole v Dubňanech za mého ředitelování podařilo udělat, není jen moje zásluha. Bez výborného pedagogického sboru, vzorných provozních zaměstnanců, šikovných dětí, ochotných rodičů, dobrého zřizovatele a všech ostatních, kteří školu nějakým způsobem podpořili, by se všechno určitě neuskutečnilo.

Ráda budu na uplynulých šestnáct let ve funkci i na celý svůj profesní život vzpomínat. A to i přesto, že nebylo všechno vždy jen růžové.

Tímto chci všem vyjádřit velký dík za spolupráci, pomoc a podporu. Děkuji.

Mgr. Zdeňka Šindarová

Konkurzní řízení na ředitele MŠ I, MŠ II, ZŠ, ZUŠ v Dubňanech

Dne 18.4.2018 proběhly konkurzy na obsazení míst ředitelů na obou mateřských školách, základní škole a základní umělecké škole. Na tyto pozice jsou ředitelé jmenováni na funkční období 6 let. Do konkurzu na místo ředitele ZŠ se přihlásilo 5 uchazečů, na MŠ I to byla 1 uchazečka, na MŠ II 4 uchazečky a na ZUŠ 1 uchazečka.

Na základě doporučení konkurzní komise rada jmenovala do funkce ředitelů tyto uchazeče:

- Mgr. Pavel Prošvic - Základní škola Dubňany, p. o.
- Jana Ilčíková - Mateřská škola I Dubňany, p. o.
- Ing. Hana Chládková - Mateřská škola II Dubňany, p. o.

Své rozhodnutí o jmenování ředitele ZUŠ prozatím rada města odložila.

*Renata Prokopenková
místostarostka*

Ocenění pedagogové

U příležitosti dne učitelů byli na Městském úřadě v Hodoníně oceněni pedagogové základních, mateřských a středních škol z Hodonína a spádových obcí.

Dvacet čtyři pedagogů pak z rukou starosty a místostarostů Hodonína převzalo ocenění nejlepších

pracovníků, které navrhli ředitelé a zřizovatelé škol. Mezi oceněnými učiteli byly také ředitelky Zdeňka Šindarová (ZŠ Dubňany) a Lenka Gašková (MŠ Ke Koupališti Dubňany).

Blahopřejeme.

s místostarostou Města Hodonín Mgr. Ladislavem Ambrozem

Se základní školou se loučí další devátáci ...

... a takto si jedna z nich představuje svůj život za 20 let

Myslím si, že až mi bude třicet pět let, tak budu pořád kráska v letech. Samozřejmě že budu jezdit ve Ferrari a budu mít několik milionů a bohatého a krásného manžela.

A teď realita. Myslím si, že budu fakt chudá, protože budu mít vystudovanou konzervatoř a pak nějakou AMU. Jelikož budu pracovat na základní umělecké škole, tak můj plat bude dvanáct tisíc čistého. Budu jezdit ve staré škodovce a mít nějakého chudého manžela, patrně také hudebníka. Myslím, že budu mít dvě děti, hlavně doufám, že to nebudou dvojčata. Mé děti budou strašně hodné a budou mě poslouchat.

Budu bydlet v malém bytě 1 + 1, protože nájem bude vysoký a plat hudebníka malý. Budu hodně utrácet za cigarety, protože konzervatoř vás naučí... V mém bejváku budu bydlet s mojí sestrou Hankou a jejím manželem. Budeme mít společnou ložnici, ve které budou dvě manželské postele. Když nás manželé naštvou, tak budeme spát spolu a oni spolu. Jelikož jsem se za studií odtrhla od přátel, tak kamarády mít nebudu. Ve třiceti pěti letech budu doufat, že jednou vyhraju v loterii. Toť můj život.

Lucie Hromková, žákyně 9. A ZŠ Dubňany

Mateřská škola I Dubňany (na sídlišti)

Výlet 2018 - mladší děti letos navštívily Zámek Milotice, kde na ně čekal poutavý program. Děti se v kostýmech princů a princezen mohly procházet po zámku, kluci vyzkoušeli šerm, děvčátka tancovala s kněžnou. V zahradě plné růží si pak s chutí všichni snědli řízek a zazpívali při kytáře.

Starší děti jely do Břeclavi na Pevnost Boyard a do lanového centra.

Zahradní slavnost - v krásné nově zrekonstruované školní zahradě se odehrálo loučení s předškoláky. Celkem 37 dětí

opouští letos mateřskou školu a v září zasedne do školních lavic. Velmi mě těší aktivní zapojení rodičů dětí do této akce.

Noc ve školce - kovbojskou noc plnou překvapení prožily děti koncem června.

Čtení ve školce - mám radost ze zapojení rodičů do předčítání dětem. Vrací se k nám i bývalí žáčci, kteří svým mladším kamarádům ukazují, jak se ve škole naučili číst.

Naše město - mapu Dubňan namalovala paní učitelka Herková a děti si hledaly ulici, ve které bydlí.

Naši sponzoři - díky všem rodičům, kteří naši školu finančně podporují. Díky Vám jsme mohli dětem pořídit např. celou sadu kvalitních cvičebních pomůcek bObles. **DĚKUJEME.**

A nakonec něco pro zasmání:

Ninka: „Paní ředitelko, vy máte tak krásné hnědé oči...úplně stejné jak náš pes.“

Agátka: „Já bych chtěla, abychom se s Patričkem měli rádi až do svatby...“

Jana Ilčíková

ředitelka Mateřské školy

I Dubňany

Z městské knihovny

Knihovna JINAK

Naše knihovna se letos v březnu přihlásila do soutěže Knihovna JINAK. Jde o facebookovou soutěž, kterou již po třetí pořádá Svaz měst a obcí ČR. Knihovny v přihláškách stručně popíší, co dělají JINAK. Tedy různé aktivity mimo rámec své práce. V naší knihovně je to především pořádání různých jarmarků a bazárků, které jsou čím dál tím více populární. Také umístění Knihobedny na dvorku ZUŠ se stalo velkým lákadlem pro občany našeho města. Výsledky budou slavnostně vyhlášeny na podzim v Klementinu v Praze.

Noc s Andersenem - 23. březen 2018

V pátek 23. března se již podruhé naše knihovna zapojila do projektu Noc s Andersenem. Tento projekt byl poprvé vyhlášen v roce 2000 na podporu dětského čtenářství a od té doby se rozšířil skoro do všech knihoven v republice a převzaly je i knihovny v sousedních zemích. Děti ze třetí třídy se svojí

paní učitelkou Marií Roubíkovou přišly do knihovny, aby zde opět strávily celý večer plný her, soutěží a dobrodružství. Tentokrát jedno z témat byla knížka Povídky o pejskovi a kočičce spisovatele Josefa Čapka. Děti si knihu pečlivě ve škole přečetly a namalovaly k ní krásné obrázky, které jsme v knihovně vystavili.

Na úvod večera si děti poslechly tři ukázky z této knihy a musely uhádnout názvy jednotlivých kapitol. Poté si vytvořily 3D postavičky kočičky a pejska. Po krátkém občerstvení hledaly po knihovně schované lístky s otázkami k dané knize a správné odpovědi napsaly do připraveného formuláře.

A potom se hrálo divadlo. Děti si ve skupinkách připravily loutkové divadlo s pejskem a kočičkou a s plným nasazením je předvedlo svým spolužákům. Každý výstup měl veliký ohlas, a protože se zapojili všichni, odměnou pro ně byl nádherný dort. A protože je nepekl pejsek s kočičkou, tak všem moc chutnal a určitě nikoho z něj nebolelo bříško.

Snad proto následoval kvíz, co všechno dali naši hrdinové do dortu v pohádce: Jak si pejsek s kočičkou dělali k svátku dort.

Na závěr večera děti absolvovaly stezku odvahy v temné knihovně. Všichni ji zvládli a byli moc stateční. Pozdní odpoledne a večer utekl jako voda a po desáté hodině večerní si děti odvedli rodiče domů. Podle jejich slov se jim celý večer líbil a už se těší na příští Noc s Andersenem.

Osud jménem Ležáky

V pátek 11. května proběhla v knihovně zajímavá beseda s názvem Osud jménem Ležáky. Přednášku vedla paní Jarmila Doležalová, která je dcerou jedné ze dvou přeživších dětí z Ležáků.

Přednášky se zúčastnily děti devátých tříd a asi šest občanů našeho města. O kulturní vložku se postaraly děti ZUŠ pod vedením pana učitele Příkazského a paní učitelky Rybové.

Paní Doležalová poutavou formou seznámila posluchače s osudem své maminky a ostatních členů její rodiny. Zabývá se také osudem ostatních obyvatel a tak narazila na jméno Žofie Pešková (rozená Poláková). Zjistila, že se narodila v Dubňanech

15.5.1907 a žila v domě č.p.192. Její prarodiče byli Jurkovičovi. Ale další její život v Dubňanech či její fotografie se jí zatím nepodařilo vypátrat. Paní Žofie pravděpodobně zemřela v roce 1944 při pochodu smrti.

Knihu *Osud jménem Ležáky*, kterou paní Doležalová napsala o životě a osudech Ležáků a jejich obyvatel si můžete půjčit v knihovně.

Slavomila Dohnálková
knihovnice

Paní Jarmila Doležalová po úspěšné besedě ještě laskavě odpověděla na několik otázek:

Co Vás přimělo k napsání knihy *Osud jménem Ležáky*?

Moje maminka se narodila jako Jarmila Štulíková v listopadu roku 1939 na Ležákách. Její nejbližší příbuzní ukrývali u sebe ve mlýně parašutisty výsadku SILVER A s vysílačkou Libuší. Po prozrazení byli zatčeni, Ležáky 24. června 1942 vypáleny, ten den popraveno 33 osob, následující den 1 osoba, 2. července 1942 další 3 osoby bydlící v Ležákách. Tatínek mé maminky, její strýc a teta. Mé mamince byly v té době 2 roky a sedm měsíců, její mladší sestra Marii 14 měsíců. Jako jediné byly vybrány v Praze na poněmčení z celkem 13 ležáckých dětí. Maminka se sestrou byly převáženy po

táborech a župních domovech, v květnu 1943 byla umístěny do adoptivní rodiny Paetelových, která měla dvě vlastní dcery. V roce 1946 byla z této rodiny vyzvednuta a repatriována do vlasti. Bohužel v souvislosti s odbojem v Ležákách přišlo o život nebo bylo prohlášeno za mrtvé deset členů její rodiny, ti nejbližší. Od roku 2005 připravujeme knihy s touto tematikou, sama maminka je vydává od roku 2007. Na knize *Osud jménem Ležáky* jsme pracovali 13 let a chtěli jsme touto publikací vzdát hold všem obětem z Ležáků. Snad se to podařilo.

Jak jste se dostala k natáčení dokumentu ČT *Cesty dětí*?

Jedenáct ležáckých dětí nevybraných na poněmčení bylo 25. července 1942 předáno gestapu v Lodži. Marně jsem pátrala po jejich osudu. Myslela jsem, že když zjistím detailní pohyb lidických dětí nevybraných na poněmčení, že mě to přivede na stopu ležáckých dětí. Proto se od roku 2003 věnuji lidické tematice podrobně. Později jsem v archivu v Poznani objevila neznámé dokumenty týkající se lidických a ležáckých dětí a proto vznikl filmový dokument *Cesty dětí*. Jeho cílem bylo ukázat nové materiály a souvislosti a pokusit se otevřít diskuzi o tom, zda skutečně všechny lidické děti zemřely v Chelmnu.

Jak by Vám mohli pomoci obyvatelé Dubňan?

Do Dubňan mě přivedla práce na publikaci o Lidicích. V Dubňanech se dne 15. května 1907 narodila na čp. 192 Žofie Poláková. Jejími rodiči byli Josef Polák a Anna, rozená Jurkovičová. Její maminka byla rozená Blahová. Postupně přišly na svět jejich další děti. Žofie se v roce 1931 provdala za Václava Peška, porodila mu tři děti. Přibližně v roce 1940 se přestěhovali do Lidic. Jejich dvě starší děti tam začaly chodit do školy. V době zatčení a likvidace Lidic čekala paní Žofie Pešková čtvrté dítě. Byla proto převezena do tajného útulku gestapa v Praze, kde porodila dceru. Tu předali nacisté do nalezince a paní Peškovou převezli do koncentračního tábora Ravensbrück. Měla zemřít na pochodu smrti. Její manžel byl popraven v Lidicích 10. 6. 1942, jejich tři děti pravděpodobně zemřely v táboře Chelmno. Ráda bych našla fotografii Žofie Peškové. V Dubňanech žili také její příbuzní Fajkusovi, pokud by mi někdo mohl pomoci, budu ráda.

Slavomila Dohnálková

Jarní akce pořádané KIC

Velmi zajímavá a pro účastníky určitě přínosná byla přednáška Mgr. Anděly Nedvědické k problematice poskytování první pomoci, která se konala v podvečer 20. března na KIC. Magistra posluchače provedla nejdůležitějšími kroky v procesu pomoci postiženému, názorně také některé předvedla a přítomní se dověděli, jak náročné je vlastně provádění masáže srdce. Věnovala se i pomoci při krvácení či zlomenině, hovořila o systému fungování záchranné služby a v průběhu besedy reagovala na připomínky a dotazy. Za výbornou a srozumitelnou prezentaci poděkovala závěrem Mgr. Nedvědické paní místostarostka, která také vyjádřila lítost, že si tyto důležité informace nevyšlechlo více lidí.

V pátek 4. dubna zavítali na Kulturní a informační centrum žáci pátých tříd ZŠ, kteří se sešli ke společnému tvoření, tématem byl blížící se svátek maminek. Z přírodních materiálů jako je proutí, sisal a juta vyráběli stromček zasazený do květináče. Všechny děti byly moc zručné a tak jim pod rukama vznikaly krásné výrobky, kterými jistě potěšily své maminky.

V dubnových Dílničkách děti vyráběly dáreček ke Dni matek. Pedigová kytička se srdíčkem byla určitě pro všechny maminky dárkem nejkrásnějším.

Sobotní odpoledne 12. května si mohli zájemci nakoupit na druhém Bleším trhu od asi deseti prodejců nejrůznější zboží. K mání byly knihy, hračky, keramika, sklo, oděvy polštářky, košíky a další drobnosti k použití i pro radost.

Pro mámy, babičky i prababičky byla připravena oslava jejich svátku v sále kulturního domu v neděli 13. května. Před samotným programem

pozdravil a popřál vše nejlepší maminkám, i těm budoucím, starosta města. Na jevišti pak předvedly své sestavy malá gymnastka Julinka, mažoretky Adélka, Stelinka a gymnastky i děti z TJ Sokol. Se svým pásmem vystoupily děti z mateřské školky na sídlišti. Muzika a zpěv zněly v podání Soni Vacenovské, Dúbravy, Sborečku, mladší i starší cimbálůvky

ZUŠ, Dúbravěnky a Mužáků. V prostorách před sálem si přítomní mohli prohlédnout kresby dětí z mateřských školek, školy a Knoflíčku a černobílé fotografie zapůjčené od PhDr. Valenty. Spolek PRUNUS MORAVIAE poskytl dobrou ořechovku podávanou na přivítanou pro návštěvníky akce.

V květnových dílničkách tvořily děti na volitelné téma z plastelíny. Zapojily fantazii a tak jim pod rukama vznikaly krásné a nápadité výtvořky. Závěrem si ještě složily z papíru veselé strašidýlko.

Jako dárek dětem k jejich svátku bylo určeno divadelní představení O Křišťálovém srdci, které v dopoledních hodinách v pátek 1. června uvedlo CziDivadlo z Prahy v sále kulturního domu.

Program dětského dne na KIC pořádaného první sobotu v červnu zajistila letos agentura Chabi z Uherského Hradiště. Děti i rodiče si tak s jejími členkami mohli zatančit a také zazpívat si známé hity a poslechnou písničky z nového CD. Vystoupil kouzelník a připraveny byly pro děti zábavné soutěže. Za účast v nich byly samozřejmě odměněny drobnými dárky a sladkostmi. K dispozici byl také skákací hrad, malování na obličej, tetování a pro ty tvořivé kout s dílničkami.

Retrospektivní výstavu fotografií a dobových materiálů pana Karla Režného a PhDr. Zdeňka Valenty vystřídaly ve výstavní síni obrazy paní Andrey Kutákové. Autorka zahájila svou výstavu pod názvem „CESTA“ vernisáží 7. května a takto se pro nás představila: „Už jako dítě jsem chtěla malovat, ale osud tomu nepřál. K malování jsem se dostala v roce zhruba 2006, kdy to byla malba tužkou. Došla jsem na to, že mi to něco dává a časem že to je věc, u které vypnu mozek, který byl přehlcn. Časem tempera, tempera a tuš a potom olejomalba při hudbě. V malbě mohu vyjádřit vše, co cítím, vnímám a čím procházím. I v básních které píše též doteď.“

Rozená jsem v Kyjově a bydlím v Dubňanech. Díky mé nemoci, která propukla naplno v roce 2015, jsem začala malovat intenzivněji i psát básně. Nebojím se o tom veřejně mluvit ani psát. Jsem bojovník proti stigmatu. Takže mé výstavy jsou založené na podpoře duševně nemocných.

I při těžkosti mé nemoci jsem si udělala kurzy Peer konzultant a Pracovnice v sociálních službách. Díky opoře mých lékařů, přátel, nejbližších a psychiatrického centra Fénix Kyjov, kde také momentálně pracuji na zkrácený úvazek jako pracovnice v sociálních službách, a to v rehabilitaci pro duševně nemocné, kde své zkušenosti mohu předat těm, co to zrovna potřebují.

Do budoucna budu pokračovat v malbě, mám určitou vizi, co chci malovat a za tím si jdu. Každý máme nějakou cestu ☺.“

Prázdninové měsíce bude ve výstavní síni nejprve k vidění retro výstava Svět hraček, při jejíž návštěvě můžeme zavzpomínat na hračky, které patřily do dětského světa 70., 80. a 90 let minulého století. A v srpnu opět vystaví své obrazy talentovaná dubňanská malířka paní Kateřina Poláková – Klenová.

MÚ

Z Dubňan do Číny

Čínu navštívil pan Miroslav Vašíček už více jak dvacetkrát. Pro městský zpravodaj popsal svoji vůbec první cestu do této pro nás tak vzdálené země.

Mým životním snem bylo vidět Čínu na vlastní oči. Poprvé jsem se tam dostal, aniž bych to plánoval, a v tomto roce to bude už po jedenadvacáté.

Jednoho dne před patnácti lety jsem byl v Brně v jednom indickém velkoobchodě na nákupu. Z kanceláře vyšel asi sedmdesátiletý Ind, který mě oslovil asi takto: "Pán Vasicek, já už Vás delší dobu sledovat v náš obchod, Vy mít dost dobrou představu, co chtít Váš zákazník. Já šéf tento byznys, pokud Vy chtít se mnou do Čína pomáhat vybrat zboží, já Vám zaplatit cesta, hotel a jídlo. Vy se mnou chtít letět?" Nezaváhal jsem a okamžitě souhlasil. To jsem ale zdaleka nevěděl, co bude následovat. Ještě ten den jsem mu předal údaje potřebné k vyřízení víza a pak už jen netrpělivě čekal na jeho zavolání. Za tři týdny mi zatelefonoval jeho podřízený, také Ind, který pak byl mým průvodcem a překladatelem, a oznámil mi, že na druhý den letíme a v Číně budeme 17 dnů.

Boeingem 787, který pojme 320 pasažérů, jsme se přepravili z Prahy do Moskvy. Po dalších pěti hodinách čekání následovalo devět hodin letu do Pekingu a odtud po třech hodinách mezipřistání čtyři hodiny letu do města Hanzhong. Tam už na nás čekalo taxi, kterým jsme po nekonečných čtyřech hodinách zcela vyčerpaní dorazili do největšího obchodního střediska na světě do města Yiwu.

Při průjezdu předměstím jsem se zhrozil. Pro mne nezvykle širokou, kamiony, motorkami a koly přeplněnou silnici po obou stranách lemovaly jednopatrové špinavé a v mnoha případech i rozpadající se domy, v jejichž přízemí byly garáže. Téměř každá byla otevřená a uvnitř pracovali dělníci a v mnoha případech i celé jejich rodiny.

Někteří opravovali motorky, jiní vyráběli kartony a další například vařili nudle. Desítky kilometrů garáží, kde se opravovalo, vyrábělo, vařilo, obchoďovalo, ale i nocovalo. Všude hluk strojů a neustálé troubení aut. Na zemi spousty prachu, odpadků a vytékající, ukrutně zapáchající stoky. To vše v červnu při 40 stupních Celsia ve stínu. Dodatečně jsem zjistil, že toto se zde děje 24 hodin denně. Připomínalo mně to válečný film. V ten moment jsem se sám sebe zeptal, co tu dělám.

Po zhruba 30 kilometrech jízdy předměstím jsme dorazili do centra města se dvěma miliony obyvatel, kde jsem se cítil, jako bych přijel z pekla do civilizace. Všude zářivé mrakodrapy, restaurace a obchody. V celém městě kvalitní až osmiproudové ale neustále přeplněné silnice. Na chodnících směsice národností, a to buď obchodníci, nebo zaměstnanci obchodního centra obřích rozměrů. Avšak neuvěřitelný hluk nás provázel i zde.

Město Yiwu se nachází v centru východočínské provincie Zhejiang a je největší tržnicí spotřebního zboží na světě. V provozu je 365 dnů v roce. Na 4 000 000 m² je umístěno 62 000 stánků, o jejichž fungování pečují 185 000 zaměstnanců. Denně míří 1 000 kontejnerů zboží do 200 zemí celého světa.

Po přibližně 38 hodinové strastiplné cestě jsme se já a můj indický průvodce Beny ubytovali v hotelu a po půl hodině, protože bylo teprve 14 hodin, nás taxi dopravilo na výstaviště. Budova výstaviště má 4 patra, vysoká je asi 50 m, v některých místech široká až 300 m a dlouhá neuvěřitelných 30 kilometrů. Je zde veškerý sortiment zboží, který si jen lze představit. Bylo z čeho vybírat. Nikdy jsem kupříkladu neviděl tak velký sortiment špendlíků. Ten byl minimálně na 2 000 m² v různých barvách, velikostech a materiálech.

Náš tým se skládal ze čtyř lidí. Mimo mne a mého průvodce Benyho do něj patřila čínská zapisovatelka a zaměstnanec firmy, která následně zajišťovala kontrolu kvality vybraného zboží včetně dopravy

do ČR. Moje práce spočívala v tom, že jsem procházel výstaviště, a pokud mne zaujal určitý druh zboží, u kterého jsem nabyl přesvědčení, že se bude v Evropě dobře prodávat, zapsal jsem jeho název, zpracoval český popis, návod a dal signál čínské zapisovatelce. Ta si zboží poznačila a vyfotila. Na druhý den vše předala dalšímu týmu, který šel v našich šlépějích a pokud ten usoudil, že moje volba byla dobrá, prováděl objednávky. První večer jsem byl tak vyčerpaný, že jsem si nedovedl představit další ráno na výstavišti.

Na druhý den z Indie přiletěl i můj nový šéf se svým osmičlenným týmem. Pouze on byl oblečen v jejich tradičním bílém hábitu. Brzy jsem zjistil, že je to zlý člověk. Pokud šéf přicházel nebo odcházel, všichni povstali, uklonili se, pravici přiložili k srdci a nehnutě se pár vteřin dívali do země. Byli to prakticky jeho sluhové, kteří se k němu chovali jako k Maharadžovi. Jeden z nich měl kupříkladu pečovat jen o to, aby měl neustále k dispozici čerstvou vodu. Další několik dnů jsem bohužel

musel s tímto člověkem prožít a dívat se na to, jak své služebníky ponižuje a trestá. Jeden z nich zaspal na snídani a on mu nařídil, aby 10 hodin v kuse stál v rohu hotelové restaurace. Ke mně se choval s určitým respektem.

Bohužel jsem byl v cizí zemi několik dnů odkázán na jeho vůli, tak nebylo možné, abych si moc vyskakoval. Když už jsem byl po třinácti dnech znechucený jeho jednáním a kvůli nekonečnému cestování po výstavišti byl na pokraji sil, řekl jsem mu: „Náš bůh říká, 6 dnů pracuj a sedmý den odpočívaj, u vás to neplatí?“ On se zamyslel a odešel. Ráno na mě čekalo taxi a můj průvodce Beny, který mi řekl, že jsem za svou práci dostal odměnu - výlet do areálu kopie zakázaného města, jehož původní stavba se nachází ve starém Pekingu. Tato velmi nákladně postavená kopie, která má přezdívku čínský Hollywood, je vzdálena 50 km od města

Yiwu. Slouží filmařům celého světa k filmování historických filmů. Zde se kupříkladu natáčel známý film Marco Polo. Byl to den plný zážitků, avšak zastíněn myšlenkami na Inda. Poprvé jsem zblízka viděl úžasnou čínskou historii a byl přítomen u natáčení několika filmových scén.

Po sedmnácti dnech jsem se nesmírně rád vracel domů. Zboží, které jsem v Číně vybral, se v ČR dobře prodávalo. Můj bývalý šéf už neobchoduje, je mu něco přes 80 let. Po prožitých zkušenostech jsem pro něj pracovat odmítl, ale první cesta, kterou jsem s ním podnikl, je z mnoha důvodů nezapomenutelná.

Čína je země dvou tváří. Na jedné straně neuvěřitelný blahobyt a na straně druhé chudoba. Je však velmi zajímavé, že všichni její obyvatelé, ať jsou bohatí nebo chudí, mají stejnou vlastnost. Nepracují proto, aby žili, ale žijí proto, aby pracovali, a o tom jsem se mnohokrát přesvědčil. Do této země paradoxů a nerovnováhy jsem se dostal zatím dvacetkrát. I dělníci z předměstí se mají o poznání lépe, než tomu bylo před patnácti lety, ale než se budou mít opravdu dobře, uteče ještě mnoho vody. Při svých dalších cestách jsem byl v úžasu nad věhlasnými parky císařovny, prošel jsem se po Velké čínské zdi, navštívil jsem starobylé Zakázané město v Pekingu i náměstí Nebeského klidu, kde proběhla nevydařená revoluce, a shlédl spousty dalších pamětihodností, ale hlavní pro mne je to, že nyní v Číně pracuji jen pro slušné partnery. Tento článek píšu tři dny před dalším odletem. Já jsem si totiž Čínu přes všechny prvotní nesnáze zamiloval...

Miroslav Vašíček

Městské koupaliště Dubňany – sezóna 2018

Máme hotovo. Všechny práce směřující k zahájení provozu letního koupaliště už máme za sebou a teď už se můžeme těšit na Vaši návštěvu.

Pro Vaše sportovní vyžití jsme zakoupili nové sportovní nářadí, které je Vám k dispozici k zapůjčení v prostorech koupaliště.

K zabezpečení občerstvení návštěvníků Vám mimo „Bufetu“ a „Hospůdky“ opět budou sloužit 2 výdejové prodejní automaty na kávu, nealkoholické nápoje, cukrovinky a bagety.

Podařila se nám rekonstrukce kamerového systému. Tento je využit zejména k zamezení devastování majetku. A osvědčil se. I letos jsme bohužel museli napravovat způsobené škody.

Informace o našem koupališti najdete na webové stránce <http://www.koupalistedubnany.cz/>. Tam se mimo jiné také dozvíte, že letošní sezónu jsme zahájili 15. 6. 2018 a ukončíme 2. 9. 2018. Najdete zde také aktuální otvírací dobu, ceník a další podrobnosti o provozu vč. on-line kamery.

*Petra Rusinská
vedoucí TS Dukos Dubňany, p.o.*

TARIF	CENA
Děti do 4 let	Zdarma
Děti do 10 let, ZTP, studenti - celodenní	40,- Kč
Děti do 10 let, ZTP, studenti - od 17:00	30,- Kč
Dospělí - celodenní	50,- Kč
Dospělí - od 17:00	40,- Kč
Rodinná 2 + 2 - celodenní	135,- Kč
Rodinná 2 + 2 - od 17:00	105,- Kč
Rodinná 2 + 3 - celodenní	165,- Kč
Rodinná 2 + 3 - od 17:00	130,- Kč
Permanentka děti do 10 let, ZTP, studenti - 5 vstupů	170,- Kč
Permanentka dospělí - 5 vstupů	215,- Kč
Permanentka děti do 10 let, ZTP, studenti - 10 vstupů	300,- Kč
Permanentka dospělí - 10 vstupů	375,- Kč
Volejbal - 1 hodina	60,- Kč
Stolní tenis - 1/2 hodiny	15,- Kč

OTEVÍRACÍ DOBA

MIMO PRÁZDNINY

Po–Čt 13:00 – 18:00

Pá 13:00 – 20:00

So 9:00 – 20:00

Ne 9:00 – 19:00

PRÁZDNINY

Po–Pá 10:00 – 20:00

So–Ne 9:00 – 20:00

VEČERNÍ KOUPÁNÍ

vždy od 17:00 zlevněné vstupné

V případě špatného počasí má právo provozovatel otevírací dobu pozměnit!

Z městské policie

Vážení spoluobčané, dnes bych Vás rád seznámil s další oblastí práce městské policie, a to prevencí kriminality. Jak již bylo prezentováno v DKT, proběhlo ve školním klubu při ZŠ Hodonínská setkání starosty města p. Františka Třísky s žáky osmých tříd. Na toto setkání byli přizváni i strážníci městské policie, kteří děti seznámili s riziky, které na ně číhají v opuštěných budovách, od úrazu až po napadení divokými zvířaty. Krátce zde byla

prodiskutována otázka drogové problematiky, kde byla mládež upozorněna na hlavní rizika plynoucí z užívání psychotropních látek. Strážníci také s přítomnými žáky probrali záležitosti týkající se šikany ve škole. Seznámili děti s postupy, kterými je možné se šikaně bránit a na koho se mají v případě problému obrátit. Po volné diskusi k tématům pak strážníci žákům předvedli některé technické prostředky využívané pro výkon služby městské

policie, jako je narkotizační puška pro odchyt toulavých zvířat, či běžně využívané donucovací prostředky – pouta, dočasně zneschopňující prostředky v různých provedeních, obušky s příčnou rukojetí apod.

S příchodem letních prázdnin bych rád mládež varoval před zvýšeným nebezpečím úrazů při sportovních činnostech, a to zejména při pohybu na in-line bruslích a jízdním kole, kde je třeba v maximální míře využívat ochranné pomůcky. Také při koupání a to zejména v neznámých vodách je třeba dbát zvýšené opatrnosti. V neposlední řadě je třeba se chránit vhodnými prostředky ve volné přírodě, kde upozorňuji i na zákaz rozdělávání otevřených ohňů.

Závěrem bych Vám všem rád popřál příjemné prožití nastávajícího období prázdnin a dovolených bez zbytečných komplikací.

Ladislav Ilčík
velitel Městské policie Dubňany

Senioři tvoří asi 1/5 obyvatel našeho města

ilustrační foto

Průměrná délka života se prodlužuje. Je to i díky zkvalitnění zdravotní péče, zdravějšímu životnímu stylu a dalším okolnostem.

Co to pro nás znamená? To, že populace stárne a tento trend se bude dále prohlubovat. Věděli jste, že každý pátý Čech je senior? Muži a ženy ve věku 65 let a více tvoří nejdynamičtěji rostoucí skupinu obyvatel. V Dubňanech máme nyní 1291 seniorů. V poslední době se často setkáváme s problémem umístění seniorů do zařízení s pečovatelskou službou nebo i do zdravotnických zařízení. Kapacita v těchto zařízeních je omezená a žadatelů je hodně. Vidíme to i v ordinacích praktických lékařů. Nastane určitý zdravotní problém u starších občanů a rodina přijde do ordinace s prosbou, jestli by šlo „jejich seniora“ někam umístit. Určitá řešení tu jsou. Akutně řešíme tento problém ve spolupráci s nemocnicí. Záleží na zdravot-

ním stavu seniora. V nemocnici mají k dispozici jednak lůžka pro akutní péči, nebo lůžka následné péče. Ale ani zde není jistota, že jsou lůžka následné péče volná. Ba právě naopak, spíše se čeká na jejich uvolnění. Další možností je např. následná péče a rehabilitace ve Veselí nad Moravou a následná péče ve Valticích. V současné době vznikají i soukromé domy s pečovatelskou službou, např. v Rohatci. Podle našich informací jsou ale i tam stále plně obsazeni. V Dubňanech máme Dům s pečovatelskou službou, kde tuto službu zajišťuje Homediss, o.p.s. Hodonín. Obyvatelé tohoto domu jsou stále soběstační, není zde stálá zdravotnická péče. Někteří naši starší spoluobčané však potřebují trvalý dohled a péči, kterou poskytuje například S-centrum Hodonín. Jde o seniory s většími zdravotními nebo i psychickými problémy (stařecká demence, Alzheimerova nemoc). Chtěla

bych tímto článkem poukázat na velký problém, který se netýká jen našeho města, ale je to problém celorepublikový. Chybí nám lůžka následné péče a zařízení s pečovatelskou službou. Ideální by bylo, kdyby se mohla o seniora postarat rodina. Ve většině případů to ale není možné. Především z důvodů pracovního vytížení v zaměstnání, nutnosti splácení úvěrů a hypoték apod. Je dobré pomýšlet s předstihem na to, že přijde doba, kdy člověk zestárne a nebude se moci sám o sebe postarat. Po dohodě s rodinou pak zvážit možnosti a eventuálně podat přihlášky do sociálních zařízení pro seniory.

Existuje i finanční pomoc seniorům. Je to příspěvek na péči, o který lze požádat na Úřadě práce v Hodoníně.

Stáří není nemoc. Je to přirozený koloběh života a každý z nás (pokud bude mít to štěstí) jednou zestárne. A určitě by si přál prožít svůj podzim života obklopen rodinou a v pohodlí svého domova. Všem našim spoluobčanům bych to moc přála. A pevně věřím, že se také v naší republice začneme více zaměřovat a připravovat na to, že seniorů bude stále přibývat.

Krásné letní dny plné sluníčka Vám všem přeji.

*Renata Prokopenková
místostarostka*

Na návštěvě u MUDr. Jana Kotáska

- dlouholetého obvodního lékaře v Dubňanech

Zdravotní středisko, jak ho v současnosti známe, slouží veřejnosti již 30 let. Téměř tolik let, od roku 1971 do roku 1996, byl obvodním lékařem v Dubňanech MUDr. Jan Kotásek. Navštívily jsme ho s jeho laskavým svolením v Domově pro seniory v Hodoníně.

MUDr. Jan Kotásek

Střídaly jsme se tu s předchozí návštěvou z hodonínské nemocnice, přesto pan doktor zvládl téměř 2,5 hodiny trvající posezení s námi. Po nezbytném předání všech pozdravů se začalo vzpomínat, srovnávat a hodnotit. Bývalý obvodní lékař a zdravotní sestra u stávající obvodní lékařky se shodli, že lidé a také spousta věcí zůstala stejná. Za největší změnu považují fakt, že pracovníkům ve zdravotnictví zabere spoustu času „úředničina“ na úkor věnování se pacientům. Jak v ordinacích, tak i v nemocnicích. Také oba pozorují úbytek mezilidských kontaktů. Slovy pana doktora: „Dříve se více znali, vykládali si, věděli komu věřit a komu ne.“ MUDr. Kotásek vzpomněl a ocenil velmi dob-

rou spolupráci s MUDr. Valentovou, což jak řekl, nebylo pravidlem u každého kolegy.

Ve vzpomínkách šel pak mnohem dál do minulosti. Až k svému několikaletému studiu na jezuitském gymnáziu na Velehradě po 2. světové válce. Školu si pak po zrušení klášterů dodělával v Uherském Hradišti a Hodoníně. Na medicínu šel jako první ze své rodiny. Tady se mu moc hodila latina, kterou si zamiloval už na gymnáziu. Umístěnku dostal do kyjovské nemocnice, kde byl velmi spokojený. Sloužil také na Dole Osvo-
bození, absolvoval kurz báňského záchranáře, byl lékař záchranář. Před příchodem do Dubňan pak tři roky pracoval na poliklinice v Hodoníně. Tady mu bylo nabídnuto místo vedoucího, ale chyběla mu kvalifikace v podobě vystudované VUML (pro mladší - Večerní univerzita marxismu leninismu).

zdravotní sestra Jožina Kotásková

Pan doktor během svého dlouhého povídání udivoval velkým množstvím jmen, které doslova sypal z rukávu. Spolužáci, kantoři, kolegové, nadřízení, ale také známí a kamarádi a samozřejmě pacienti. Jak řekl, nikdy nelitoval svého rozhodnutí být lékařem. Ale nejen o práci byla řeč. S vděčností vzpomínal na možnost procestovat kus světa a s dojetím několikrát vzpomněl svou již nežijící ženu paní Jožinu. Vyzdvihl její význam ve funkci geriatrické sestry na zdravotním středisku. A jak bylo řečeno, doteď umí některý pacient připomenout, jak dovedně brala krev.

Do Dubňan se pan doktor už často nedostane, ale má na ně samozřejmě spoustu vzpomínek.

zdravotní středisko dříve a dnes

Na lidi, pacienty, na události a samozřejmě také na to, jak byl před 30 lety u přebírání zdravotního střediska, jehož výstavbu, jak řekl, inicioval a jehož vedoucím lékařem se stal. Než zrekonstruoval rodinný dům, dobře se mu prý bydlelo na bytě na báňské záchrané stanici a rád slyšel, že by mělo dojít k její rekonstrukci.

Pár svých bývalých pacientů a známých potkává MUDr. Kotásek i ve svém současném domově. Jak s nadsázkou řekl, doteď si sám pro sebe určuje diagnózu, nejen tu svoji. Přes celkem časté návštěvy, mu někdy chybí popovídání s lidmi. Syn Pavel, který jde v jeho šlépějích a je praktickým lékařem v Hodoníně, mu zřídil internet a tak může být pan doktor v kontaktu s rodinou a přáteli nejen po telefonu, ale i mailem. Když zklame televize, sleduje na něm, co ho zajímá, co se mu líbí, poslouchá hudbu. Přes sníženou pohyblivost rád chodí na procházku do blízkého lesa.

Závěrem pan doktor řekl: „Udělali jste mně velkou radost. Jsem duševně spokojen, že jsem nežil zbytečně.“ Domníváme se, že tento pocit je k nezaplacení.

Potěšení bylo na naší straně. Děkujeme.

*Renata Prokopenková
Jiřina Chludilová*

Společenská kronika

Vítání nových občánků

Na sobotu 24. března 2018 byli pozváni rodiče a jejich nově narozené děti k uvítání nových občánků našeho města. Přivítala je místostarostka paní Renata Prokopenková, která za město popřála dětem i jejich rodičům hodně zdraví, štěstí a vzájemné lásky. K jejímu přání se připojili žáci z mateřské školy Ke Koupališti a zpěvem doprovodil slavnostní obřad Sboreček z Dubňan.

Do pamětní knihy byly zapsány tyto děti:

✿ Tomáš Chludil	✿ Ella Warciaková
✿ Vojtěch Kordula	✿ Valerie Kaňová
✿ Jakub Ševela	✿ Johana Kutálková
✿ Viktor Výleta	✿ Vojtěch Bokša
✿ Nicolas Jan Přikryl	✿ Isabella Biegunová

V měsících březen - květen 2018 jsme se rozloučili s těmito občany

Antonína Zelinková	81 let
Irena Palečková	46 let
Jan Belka	77 let
Jaroslav Strmiska	76 let
František Zahrádka	84 let
Otakar Fiedler	70 let
Miroslav Bureš	70 let
Františka Chludilová	85 let
František Harca	58 let
Jaroslav Mjakiš	28 let
Jiří Bazala	70 let

Lenka Kordulová	53 let
Kazimír Kos	83 let
Josef Fialík	71 let
Ladislav Chludil	75 let
Františka Hanáková	94 let
František Balga	84 let
Marie Gongalová	84 let
Josefa Dobešová	82 let
Tomáš Zháňal	22 let
Zbyněk Kordula	48 let
Kristina Šimonová	80 let

Tradiční oslava pětasedmdesátníků

Na pátek 25. května 2018 byli Městským úřadem Dubňany pozváni jubilanti ročníku 1943 ke společné oslavě jejich krásného výročí. V sále kulturního domu je uvítal a poblahopřál jim starosta města, poté potěšily krátkým vystoupením děti z mateřské školy na sídlišti. Po obědě pak v uvolněné a příjemné atmosféře si jubilanti povídali a vzpomínali. Až do konce jim k tomu hrála skupina Patriot, s níž si mohli zazpívat i zatančit.

Nejstarší občanka města má 100 let

Úctyhodného věku 100 let se dožila 7. června 2018 paní Františka Nesvadbová. Je nejstarší občankou města Dubňany a ke gratulantům se s přáním všeho nejlepšího připojil i městský úřad.

MÚ

Z farnosti

Už druhým rokem se koncem května naše farnost zapojila do středoevropské akce Noc kostelů. Na programu pracoval celý tým dobrovolníků, co všechno připravil pro návštěvníky Noci kostelů?

Především bylo možné si prohlédnout ty části kostela, kam se člověk úplně běžně nedostane: od sakristie, kde byla výstavka předmětů, které se používají při bohoslužbách, přes kůr a varhany (jeden z našich varhaníků, Petr Novotný, vše na živo předvedl a vysvětlil), až po kostelní věž se zvony, krkolomnými schodišti a velkým mechanickým hodinovým strojem. Bylo připraveno promítání z farních akcí – mimo jiné ze dvou poutí, které jsme v listopadu a únoru podnikli do Svaté země. Na farní zahradě byl program pro děti a topinky pro všechny...

Co návštěvníky nejvíce zajímalo?

Kromě věže a varhan to byla výstavka liturgických předmětů v sakristii. Čekal jsem, že hlavní těžiště bude v degustaci mešního vína: tři druhy včetně červeného mešního vína, které se ale běžně nepoužívá, protože zanechává skvrny na plátnech, i když pamětníci si vzpomněli, že jeden z mých předchůdců, otec Josef Chyba, ho občas používal. Ale byl jsem příjemně překvapený, že byl velký

zájem i o ostatní „exponáty“ výstavky. Mnozí přišli, řekli, že řídí a víno nemohou, ale zato se zajímali o další věci, které tam byly k vidění. Některé akolyta pan Zahrádka předvedl „v akci“ – např. kadidelnici, která se dnes už neroztápí klasickým dřevěným uhlím, ale rychlozápalnými lisovanými uhelnými tabletami. Kadidlo je ale stále původní – exotické vonné pryskyřice.

Pro děti byly bezkonkurenčně nejlepší houpačky, trampolína a kreslířská soutěž „namaluj kostel“. A samozřejmě topinky na faře. Ty ovšem zaujaly nejen děti – na toto „stanoviště“ jsem se i já sám několikrát v průběhu večera vracel, abych si tento bod programu Noci kostelů opravdu vychutnal...

Zájemci si mohli také napsat svoji prosbu k Pánu Bohu, svěřit mu svoje starosti, problémy, nebo poděkovat. Na závěr Noci kostelů jste pak v kostele za tyto úmysly prosili. Byl o tuto „službu“ zájem?

Zájem byl. Lístčky s prosbami jsme pak ještě v neděli přinášeli zároveň s obětními dary v průvodu při hrubé mši svaté v 10:30. Položili jsme je v košíku před oltář. Tím chceme říci: Pane Ježíši, přinášíme ti při mši svaté své starosti i radosti a také to, co prožívají ostatní – i ti, kteří tu nejsou. Víme, že náš máš rád – že se o nás zajímáš. Ovšem za vás za všechny (i za ty, kteří jste žádný lísteček neposlali) prosíme každou neděli. Vždy jednu nedělní

mši svatou obětuji „za farníky“: za ty, co chodí do kostela, za ty co nechodí, za živé, za zemřelé – za všechny lidi, kteří v Dubňanech žijí nebo žili.

V rámci programu byl promítán film z listopadové poutě do Jeruzaléma. Připravujete další poutě?

Letos v říjnu se chystáme dvakrát do Říma – jen tak na otočku na 48 hodin. Podařilo se nám kou-

pit celkem levné letenky z Bratislavy a o pout' byl takový zájem, že bylo potřebné přidat ještě druhý termín. Do Svaté země se snad také ještě jednou vydáme, ale až v příštím roce...

V červnu jste vypravili celý autobus do Blatnice pod Svatým Antonínkem na pout' k sv. Antonínu Paduánskému. Jaké akce připravuje farnost v létě? Mohou se účastnit i lidé, kteří do kostela nechodí, ale měli by zájem?

V červnu půjdeme pěšky (nebo, kdo chce, může jet na kole, autem...) na pout' „ke svatému Liborkovi“ do Milotic. V září vypravíme autobus na Zlatou pout' do Žarošic. Každý je srdečně zvaný a vítaný. Podrobnosti bývají na www.farnostdubnany.cz. Určitě přijďte na poděkování za úrodu – dožínky. Letos budou v sobotu 25. srpna. V 15:30 vyjdeme průvodem od hasičárny. Pokud máte kroj, přijďte v kroji. Pak bude mše svatá a po ní program na farní zahradě. Stravovací model při těchto akcích je jednoduchý: co si přineseme, to si pak společně u stolků sníme a vypijeme... Takže záleží na vaší vynalézavosti. Srdečně vás všechny zvu a těším se na setkání!

*S duchovním správcem
dubňanské farnosti
hovořila Jana Ilčíková*

Cimbálová muzika ZUŠ Dubňany mladší

je skupina dětí z Dubňan, Mistřína, Čejkovic, Šardic a Rohatce, které navštěvují Základní uměleckou školu Dubňany pod vedením pana učitele Pavla Varmuži. Cimbálová muzika je vcelku mladá, hrají spolu teprve

druhým rokem. Základem jejich repertoáru jsou převážně lidové písně z našeho regionu. Velmi zajímavý je pro mladé muzikanty tento školní rok, kdy hráli na vánočních besídkách nebo také na výchovném koncertě v kostele

Navštívení Panny Marie v Mistříně. Začátkem roku pak na Velikonočních slavnostech v Brně, kde doplnili program DNS Důbravěnka. Od začátku roku spolu pilně každou středu nacvičovali soutěžní sadu písní na Okresní kolo soutěže cimbálových a hudeckých muzik v Kyjově, kde se ve své kategorii do 12 let umístili na 1. místě s postupem. Elán vydržel i během zkoušek, kdy bylo potřeba upravit čas a vypilovat jednotlivé písně.

Krajské kolo soutěže žáků základní škol v kategorii ve hře cimbálových a hudeckých muzik se konalo koncem dubna ve Veselí nad Moravou. Cimbálová muzika ZUŠ Dubňany mladší si vyhrála a vyzpívala krásné 1. místo. Muzikanti děkují panu učiteli Pavlu Varmužovi za nelehký úkol přípravy na soutěž.

Ještě jednou gratulujeme a přejeme mnoho úspěchů do dalšího hraní.

Jana Svorová

Výchovný koncert ZUŠ Dubňany

V pátek 8. 6. 2018 se na místním kulturním domě uskutečnil koncert Základní umělecké školy Dubňany pro žáky a učitele prvního stupně základní školy a obou škol mateřských. Pedagogové a žáci základní umělecké školy postupně představili celou škálu zde vyučovaných nástrojů a souborových hudebních těles působících na škole – housle, trombon, zobcovou flétnu, saxofon, cimbálovou muziku, sou-

bor zobcových fléten, big band a pěvecké trio.

Program byl doplněn zajímavým a poutavým průvodním slovem. Za výborné výkony všech účinkujících bych chtěla poděkovat svým kolegům: Pavlu a Petru Varmužovým, Pavlíně Hajné, Janu Gašpárkovi, Kateřině Martykánové a všem jejich talentovaným žákům – v budoucnu jistě vynikajícím muzikantům.

Klára Varmužová

Anglický pointer, pes s duší aristokrata

Obyvatelka našeho města, paní Lenka Horáková Janečková, žena, která žije pro své pejsky a s láskou se věnuje chovu anglických ohařů – pointerů, sklízí velké úspěchy a ocenění u nás i v zahraničí.

Paní Lenku jsme požádali o krátký článek do našeho Občasníku, abychom Vás informovali o šikovných lidech a jejich zájmech.

Jak jste se k chovu pointerů vůbec dostala?

Odmala mě pojila láska ke všemu živému a ke psům především. Postupem času se stalo mým snem mít svoji chovatelskou stanici a odchovat vlastní štěňata.

Můj první pes byl pointer Ollie. Vůbec jsem netušila, jak ovlivní můj život. S jeho příchodem jsem začala studovat využití a charakter plemene. Jelikož pointer je v České republice málopočetné plemeno, bylo o něm minimum dostupných informací. Ollieho chovatel mi pomohl a poradil, jakým směrem se vydat, jak se správně naučit toto plemeno ovládat a jak s ním pracovat.

Vydala jsem se na první kurz anglických ohařů, kde jsem zjistila vše potřebné. Zde mne uchvátil pointerův ladný pohyb v poli a jeho daleké hledání, při kterém se řídí svým nosem. Pochopila jsem, pro jaký cíl byl vyšlechtěn.

Čím je toto plemeno odlišné, zvláštní a jakou má povahu? Slyšela jsem, že se o pointrovi říká, že je to pes s povahou a duší aristokrata, je to pravda?

Ano, pointer je král mezi lovci. Dává to najevo každou částí svého těla a svaly. Je to anglický plnokrevník a mezi ohaři specialista na polní práce. Byl vyšlechtěn pro daleké hledání v poli a jeho typickou vlastností je označení a vystavení zvěře tzv.

zmrznutí. Pro mě, sportovně založeného člověka, byl tento pes ideální parták. S Olliem jsem složila první zkoušky vloh v první ceně. Při těchto zkouškách má pes předvést svoje vrozené vlastnosti. Tímto jsem se posunula zase o kus dál.

Díky psům jsem také absolvovala zkoušky z myslivosti. Začala jsem s Olliem jezdit na zkoušky, memoriály pro ohaře a výstavy, kde jsem poprvé viděla jeho nedostatky v exteriéru. Proto jsem začala studovat toto plemeno v zemi původu v Anglii. Už tehdy jsem věděla, že pokud chci chovat pointery s kvalitním exteriérem a povahou, musím si přivést novou krev z Anglie. Přítelkyně, která v Anglii přechodně žila, mi sehnala potřebnou literaturu. Díky jejím kontaktům na nejlepší a letité chovatele v Anglii jsem měla možnost přivést do České republiky dvě štěňata pointerů. Byla jsem pozvaná na speciální výstavu na anglický venkov a mohla jsem se seznámit s lidmi slavných jmen chovatelských stanic mezi pointery. Viděla jsem tam mnoho krásných psů tohoto plemene a věděla jsem, že tady nejsem naposled.

Přibyla fenka Dheli. Po získání její chovnosti jsem začala plánovat svůj první vrh. Kryla jsem v zahraničí se psem, který splňoval moje požadavky (zdraví, exteriér, vrozené pracovní vlohy). Narodilo se devět štěňat. To bylo mnoho starostí ale i radostí. Musela se zapojit celá rodina. Pečlivě jsme vybírali domovy,

aby se měla štěňata dobře. Neustále jsme s chovateli a majiteli v kontaktu. Tím vznikla nová přátelství a další možnosti v chovu.

O tom že sbíráte na poli chovatelském úspěchy, svědčí i ocenění, rozhovory v televizi, či v odborných časopisech. Vzpomeňte některé z nich.

Fenka Dheli získala pro mě jako chovatelku velmi významná ocenění v roce 2014, 2015 a teď čerstvě v roce 2018, cenu Klubový Vítěz. Tento titul také získala na Slovenku v roce 2014 a 2017, což neustále potvrzuje její kvality. Mezi další ocenění patří také C.I.E titul, Mezinárodní šampion krásy. Pes Sonny je Šampionem Krásy České a Slovenské republiky, ale svoji výstavní kariéru má teprve před sebou. Nová posila z Anglie je mladá fenka Crystal, která zatím v kategorii mladých získala na prvních dvou výstavách titul BOJ, což znamená nejlepší mladý jedinec. Také můj odchov u nás i ve světě sbírá krásná ocenění a mají už mnoho titulů ve svojí kategorii.

Chovatelská stanice NATYAVE GROVE.

Štěňata naší chovatelskou stanicí reprezentují v zemích jako je Norsko, Maďarsko, Švédsko, či Německo. Daří se jim skvěle jak na poli výstavním, tak i pracovním, a to je pro mě jako chovatele velká radost.

Anglický pointer má úžasnou nekonfliktní povahu. Miluje svoji rodinu a je učenlivý. Velmi málo štěká, není agresivní, skvěle vychází s dětmi a domácími zvířaty. Nesmíme ovšem zapomínat, že je to plemeno lovecké a lov mu činí velkou radost. Dnešní doba je ale taková, že loveckých příležitostí je málo a drobné zvěře ubývá. Proto si pointera pořizují i sportovně založené rodiny jako společníka při aktivních sportech.

V letošním roce jsem se stala poradcem chovu pro toto plemeno. Ve své chovatelské stanici Natyave Grove letos plánuji nový vrh štěňat. Všem svým odchovancům a jejich majitelům přeji mnoho společných a šťastných chvil.

Odkaz na chovatelskou stanicí:

www.natyavegrove.com

Lenka Janečková

Informace k novele zákonů o občanských průkazech a cestovních dokladech

Dnem 1. 7. 2018 vstupují v platnost novely zákonů o občanských průkazech a cestovních dokladech, které zavádějí plošné vydávání občanských průkazů s kontaktním čipem. Občanské průkazy se budou i nadále vydávat ve lhůtě do 30 dnů bez správního poplatku. Novinkou je možnost vydat občanský průkaz ve zkrácených lhůtách do 24 hodin pracovního dne nebo do 5 pracovních dnů. A dále informování občana prostřednictvím textové zprávy nebo e-mailu o možnosti převzít vyhotovený občanský průkaz nebo cestovní doklad. Původní občanské průkazy zůstávají i nadále v platnosti - není povinná výměna, občan se řídí dobou platnosti občanského průkazu, popř. jinými důvody uvedenými v zákoně o občanských průkazech (změna rodinného stavu, jména nebo příjmení, trvalého pobytu, zrušení trvalého pobytu, doplnění titulu, ztráta, odcizení, poškození OP). Občanský průkaz s kontaktním elektronickým čipem bude prostředkem pro jednoznačnou elektronickou identifikaci, kterou bude možné využít

pro elektronická podání na portálech jednotlivých resortů (např. CzechPOINT, Daňový portál, ePortál atd.), ale také nově na Portálu občana. Například správní poplatek za vydání občanského průkazu ve zkrácené lhůtě do 24 hodin je 1 000 Kč u občanů od 15 let, u občanů mladších 15 let je správní poplatek 500 Kč. Správní poplatek za vydání cestovního pasu ve zkrácené lhůtě do 24 hodin je 6 000 Kč u občanů od 15 let, u občanů mladších 15 let je správní poplatek 2 000 Kč.

Nově budou vydávat OP a cestovní pasy nejen Obecní úřady obcí s rozšířenou působností, ale také Ministerstvo vnitra (zkrácená lhůta vydání do 24 hodin).

Kombinace podání a vyzvednutí je totožná jako u občanských průkazů. Bližší informace ohledně podání a vyzvednutí a výši správních poplatků zjistíte na letáku Ministerstva vnitra, uvedeném na webu Města Dubňany/aktuálně – www.dubnany.eu, nebo Městském úřadě Hodonín, případně na portále Ministerstva vnitra.

Historie TJ MORAVIA

Historie TJ MORAVIA se začala psát v roce 1981. V Dubňanech se dalo dohromady několik nadšenců a u zrodu letité koňské historie stáli mimo jiné – JUDr. Václav Novák, Milan Rapant, Hana Zatloukalová, Stanislava Šimková a Irena Šťastná.

Prvním koněm zakladatelem, který naučil jezdeckým základům vpravdě stovky začátečníků, se stal vysloužilý dostihový kůň jménem Caridan. Věřte nebo ne, ale tento koník byl přiveden z Boleradic „po kopytě“, protože auta na přepravu koní byla v tu dobu velkou vzácností. K němu přibyla zanedlouho klisna jménem Simona a první domov našli koně ve stodole v části Dubňan, které se říká Zelničky.

V roce 1982 získala TJ budovu bývalého Dolu Josef, která se postupně začala pod rukama několika málo nadšenců měnit ve stáje. V tomto roce vstupuje do oddílu i jeho pozdější dlouholetý předseda MVDr. Jan Pavlica. Od tohoto roku se také pravidelně

každý rok pořádal pro členy letní výcvikový tábor na Slovensku, zaměřený především na terénní dovednosti koní i jezdců.

První zaměření TJ byly rovinové dostihy. V okolí budovy bylo dostatek polních cest, na kterých se tehdy trénovalo, více méně systémem pokus omyl. Byly to doby vpravdě pionýrské, kdy koní bylo málo a lidí známých problematiky poskromnu. Literatura v podstatě žádná, zkušenosti taky chyběly. Záhy se začala TJ potýkat s nedostatkem finančních prostředků, protože tento druh sportu i v dobách socialismu nepatřil zrovna mezi levné. Ceny plnokrevných koní byly tehdy vpravdě astronomické – začínaly na 250.000 Kč, což byla tehdy hodnota menšího rodinného domu, ale nebyly výjimkou ani částky vysoko přes půl milionu. Orientace TJ tak začala směřovat k dostihům polokrevníků a TJ v nich zaznamenala i řadu úspěchů (jedna z našich klisen byla hodnocena v roce

TJ Moravia

1985 jako 4. nejlepší polokrevný dostihový kůň v rámci Československa), ale z dlouhodobého hlediska to byla slepá vývojová větev. A dostihy polokrevných koní se dnes neběhají vůbec.

Logickým vyústěním této situace bylo začít s parkurovým skákáním. Koně určené pro tento sport byli nesrovnatelně levnější a navíc parkurový sport umožnil využití mnohem většímu počtu zájemců o jezdeckví. U parkurového skákání, na rozdíl od dostihového sportu, neexistují hmotnostní limity pro jezdce, neklade se důraz na rychlost, ale klade se v první řadě důraz na ovladatelnost, proježděnost a poslušnost koní. Koně určené pro tento sport jsou obvykle klidnější, méně výbušné povahy a tak měla TJ brzy několik desítek aktivně jezdicích členů.

V roce 1983 se součástí TJ MORAVIA stal také oddíl badmintonu a oddíl turistiky a členská základna se rozrostla na přibližně 100 členů. Oddíl badmintonu později přešel do TJ BANÍK, turistika zůstala součástí TJ až do roku 2010 a uspořádali jsme společně mnoho ročníků

Dr. Pavlica a členové v roce 1983

dálkového pochodu MORAVSKÝM SLOVÁCKEM. Tato tradice ostatně pokračuje díky nadšení TJ SOKOL (Janě Chalupové, Květoslavu Žvanutovi, Luboši Hubáčkovi a dalším) do dnešních dnů.

Od roku 1985 se TJ a její jezdcí (mezi těmi prvními byli Vladimír Novák, Martin Žurek, Jan a Pavel Hromkovi, Pavel a Petr Blahovi a další) začali pravidelně účastnit parkurových závodů. Nejenže postupně sbírali cenné zkušenosti, ale přidali se i první úspěchy a počátkem 90. let byli už závodníci TJ rovnocennými soupeři na všech závodech v rámci kraje. Dostavili se první juniorské úspěchy v podání jezdců Jana Pavlici, Radka Škodíka a Soni Šupové. První jmenovaný byl v roce 1994 v první desítce kategorie mladých jezdců v rámci hodnocení ČR.

Jezdecktví, stejně jako řada jiných sportů, zaznamenalo obrovský rozvoj a změny po roce 1989. Bylo přivezeno do republiky řada kvalitních koní, jezdci se mohli začít účastnit stáží v zahraničí (především v Německu, které je světovou

špičkou v tomto sportu) a nejinak tomu bylo i v našem případě. Naši odchovanci se účastnili mnoha teoretických i praktických seminářů, zaměřených nejen na parkurové ježdění, ale také na stavbu trati, nových tréninkových metod atd.

Později se nám podařilo angažovat vynikajícího trenéra J. Jindru, který byl dříve společně i se svým synem součástí reprezentačního týmu. A tento opět nemalou měrou přispěl k řadě úspěchů, které jezdci TJ sbírali především po roce 2000.

Jezdecký sport je náročný nejen fyzicky, ale také časově. A každý, kdo se tomuto sportu věnoval, ví, že než člověk poprvé usedne do závodního sedla, uplynou minimálně 3 roky. A dalších několik let jezdec pouze sbírá zkušenosti. Příprava koně do prvního parkuru trvá od obsednutí, v tom nejlepším případě a dostatku talentu rok. Následující alespoň 2-3 roky musí koně jezdit a vodit po parkuru dobrý jezdec, aby koník pochopil, co se od něj požaduje a získal zkušenosti. Pak teprve je připraven k tomu, aby do jeho sedla mohl

usednout mladý jezdec. A tady je potřeba připomenout, že sebelepsi jezdec bez dobrého koně nemůže mít dobré výsledky a na druhou stranu platí, že i špičkový kůň, nemá-li dobré vedení, nemůže dobře skákat. Je to prostě symbióza dvou živých celků, a to není nikdy jednoduché skloubit dohromady.

Na této dlouhé a mnohdy velmi strastiplné cestě, která vyžaduje nekonečnou trpělivost, čekalo a čeká každého adepta bezpočet hodin práce a péče. Všichni členové, kteří za ta dlouhá léta prošli výcvikem, se tak naučili nejen lásce ke zvířatům a správně o ně pečovat, ale také získali mnoho pracovních dovedností a návyků, které později mohli uplatnit v životě. A to bylo, je a bude podstatou činnosti TJ MORAVIA.

Stájemi TJ MORAVIA prošlo za celou historii do dnešních dnů více než stovka koní a takřka 500 členů. V průběhu své letité historie prošla TJ složitým vývojem, prodělala mnoho změn, ale její hlavní náplní a posláním budou i nadále koně a jezdecký sport.

Za nedlouho oslaví TJ 40. výročí svého vzniku, přejme jí všichni společně hodně úspěchů a štěstí do dalších let.

*Anežka Pavlicová
předseda spolku*

TJ Sokol Dubňany – o sokolských sletech

Rok 2018 je rokem sletovým. Sokolské slety byly vždy vyvrcholením sokolské činnosti a obdivoval je celý svět. Jejich tradice nevyrazil ani komunismus, a tak byly od roku 1955 po-

řádány spartakiády, které byly postaveny na zkušenostech sokolských cvičitelů.

První sokolský slet byl v roce 1882 v Praze na Manínách. Tam cvičili pouze muži, ženy začaly

cvičit až v roce 1901. Další slety se konaly na Střeleckém ostrově, na Letenské pláni a od roku 1926 na Strahově. Cvičenci zaplnili plochu stadionu do poslední značky. Cvičili i na náradí, vytvářeli různé alegorické obrazy.

Nejmasovější byl slet v roce 1948. V té době měl Sokol přes milion členů. Na tomto XI. sletě cvičilo téměř 500 000 cvičenců. Jen žen bylo 75 000, mužů 64 000. Bylo tam i 1 000 jezdců na koních. Tento slet byl manifestací proti nastupujícímu režimu a hned nato byl Sokol zakázán.

Slety po roce 1989 již tak masové nebyly, protože 40-letá přestávka odebrala dvěma generacím možnost poznat Sokol, jeho tradice a ideje. XII. Všesokolský slet v roce 1994 se konal ještě na Strahově, z naší jednoty tam cvičila Věrná garda a mladší žákyně se skladbou Košíček. XIII. a XIV. slet byl na stadionu Evžena Rošického a XV. na stadionu Slavie v Edenu, kde se bude konat 5. – 6. 7. 2018 XVI. všesokolský slet. Na všech sletech cvičili i naši cvičenci, starší žactvo rádo vzpomíná na skladbu s pompony, rodiče s dětmi na Korálky a mladší žactvo na Člověče, nezlob se. Na letošní slet jsme nacvičili s předškolními a mladšími dětmi skladbu Noty. Cvičily ji už na Krajské prezentaci sokolských žup Jihomoravského kraje v Brně, na Župním sletě ve Veselí nad Moravou a Krajském sletě v Brně, ze kterého jsou fotografie.

*Jana Chalupová
starostka
TJ Sokol Dubňany*

Vzpomínková akce 10.6.2018 na hřišti

Vážení fandové, přátelé, příznivci dubňanského fotbalu,

chceme vám připomenout nádherné padesáté výročí vzniku legendárního mančaftu a historického postupu do dosud nejvyšší krajské soutěže „župního přeboru“, v bohaté více než devadesátileté historii fotbalu v Dubňanech.

Na podzim roku 1968 se dal dohromady mančaft pro sezonu 1968/69, hrající I. A třídu, skupiny B v počtu 14 účastníků v dvoubodovém systému. Mistrovskou soutěží proletěl jak nůž máslem. Skončil na prvním místě se ziskem 44 bodů a nádherným skórem 75:20 před druhou Slávií Kroměříž s náskokem 8 bodů.

U zrodu tohoto mančaftu byl VOK – Výbor oddílu kopané v čele s předsedou Janem Šupou, jednatelům Františkem Harcou, pokladníkem Josefem Jančálkem a dalšími členy VOK Ladislavem Šedou, Mirkem Dohnálkem, Mirkem Matějčíkem, Mirkem Pištěkem, Fabiánem Harcou, Františkem Štastným, Martinem Kuččíkem a našimi kmotry Ing. Václavem Belkou a Františkem Zahrádkou.

Nesmíme zapomenout ani na výborné trenéry Jana Koštovala a Slávka Mrkávka a hospodářku Evu Ševelovou.

Mančaft tvořili tito borci, kteří odehráli následující počet mistrovských utkání. Plný počet mistráků – 26 odehráli dva hráči.

1. Vojta Kryštof – 26
2. Franta Příkazský – 26
3. Staňa Partyka – 25
4. Josef Dohnálek – 25
5. Jan Zemánek – 25
6. Petr Vyškovský – 24
7. Franta Skřivánek – 24
8. Franta Kordula – 24
9. Franta Ilčík -24
10. Pišta Földvari – 20
11. Petr Ilčík – 14
12. Zdeněk Harca – 14
13. Jara Konečný – 13
14. Milan Teichl – 11
15. Lad'a Vojtek – 8
16. Ilja Kolařík – 1
17. Staňa Zálešák – 0 – náhradní gólman.

Oddílovým králem střelců se stal Josef Dohnálek, který vstřelil 17 gólů, na druhém místě skončil Franta Kordula se 16 vstřelenými góly, na třetím Pišta Földvari s 15 góly, na čtvrtém Jeňa Zemánek vstřelil 11 gólů. Tato útočná čtverka vstřelila celkem 59 gólů. Zbylých 16 gólů do počtu 75 vstřelili Petr Vyškovský – 5, Staňa Partika – 4, Franta Skřivánek – 3, Franta Ilčík – 1, Milan Teichl – 1, Petr Ilčík – 1 a jeden byl vlastní.

Díky této skvělé, kamarádské, veselé partě, která po celou mistrovskou sezonu 1968/69 předváděla skvělý fotbal, kořeněný nádhernými góly a historickým postupem do vyšší krajské soutěže župního přeboru, jsme tuto sezónu nazvali „ZLATOU SEZÓNOU“ dubňanského fotbalu.

Nebyla ani nouze o dvoutisícové a větší návštěvy, které se radovaly z 19 výher, 6 remíz. Jediná prohra 2:1 v Kunovicích nemohla pokazit radost ze hry, postupu a nádherného skóre 75:20.

Současný výbor oddílu kopané děkuje všem členům VOK a hráčům In memoriam a těm, kteří se dožili tohoto nádherného výročí, za vzornou a příkladnou reprezentaci dubňanského fotbalu.

Přáním nás všech je, aby se našli v našich řadách fotbalisti „SRDCAŘI“, kteří by navázali na výkony a výsledky svých letitých předchůdců. Místní dubňanští fandové si to právem zaslouží.

Žijící sedmičce hráčů tohoto legendárního mančaftu a jejich rodinám přeje VOK a všichni fandové hodně zdraví, rodinné pohody a radosti z fotbalu. Jmenovitě Staňovi Partykovi, Frantovi Ilčíkovi, Vojtovi Kryštofovi, Pištovi Földvarimu, Jeňovi Zemánkovi, Petrovi Vyškovskému a Frantovi Kordulovi.

Pro osvěžení paměti – historická, závěrečná tabulka – I. A tř., sk. B

Dubňany	26	19	6	1	75:20	44 bodů
Slávie Kroměříž	26	16	4	5	63:28	36 bodů
Staré Město	26	12	8	6	45:34	32 bodů
Hluk	26	11	8	7	40:28	30 bodů
Uherské Hradiště	26	14	2	10	46:41	30 bodů
Kunovice	26	13	4	9	47:43	30 bodů
O. N. Ves	26	12	5	9	47:40	29 bodů
Hodonín	26	8	11	7	55:43	27 bodů
Malenovice	26	9	4	13	44:46	22 bodů
Dukla Brno	26	8	5	13	38:42	21 bodů
TJ Vyškov	26	7	6	13	38:74	20 bodů
Mutěnice	26	6	8	12	29:48	20 bodů
Bučovice	26	3	6	17	28:58	12 bodů
Lanžhot	26	4	4	18	26:73	12 bodů

Zleva stojící: trenér Slávek Mrkávek, hráči František Příkazský, Petr Vyškovský, František Ilčík, Stanislav Partyka, Jaroslav Konečný, Milan Teichl, František Kordula, Vojtěch Kryštof, předseda oddílu Jan Šupa.
Zleva klečící: hráči Stanislav Zálešák, Josef Dohnálek, Petr Ilčík, František Skřivánek, Jan Zemánek.
Na fotografii chybí Štefan Földvari.

Za Výbor oddílu kopané
František Kordula

Dnes vaří...

kuchař Nikola Hlavenka z restaurace Na nádraží

Vepřová panenka plněná sušenou šunkou a švestkami se švestkovou omáčkou a štouchanými bramborami

Na 2 porce potřebujeme:

500 g vepřové panenky
10 plátků sušené šunky
2 balíčky sušených švestek 250 g
1 sáček argentinského koření
8 brambor
2 cibule
1 máslo
3 snítky petrželky
2 lžíce hladké mouky
2 dcl oleje
orez vepřového masa na vývar (na švestkovou omáčku)
1 mrkev
1 celer
1 petržel
sůl

1. Vepřovou panenku si den dopředu rozřízneme na plát, který mírně rozklepeme a naložíme v oleji a argentinském koření a uschováme do lednice.
2. Z ořezu vepřového masa, mrkve, cibule a petržele uvaříme silný vývar, který vychladíme a schováme do lednice.

3. Druhý den očistíme a překrájíme brambory, které dáme do vody uvařit.
4. Na připravenou panenku dáme 5 plátků sušené šunky a doprostřed dáme 10 švestek pěkně za sebou. Zamotáme do tvaru válečku a okraje propícháme párátky, aby se nám to při pečení neroztáhlo. Párátka po upečení vyndáme. Pečeme na 220°C cca 15 minut.
5. Cibuli a zbytek sušené šunky překrájíme na malé kostičky a osmahneme na oleji do růžova. Přidáme do uvařených brambor, osolíme a rozštoucháme, nakonec přidáme nasekanou petrželku.
6. Do rozpáleného hrnce nalijeme olej, přidáme hladkou mouku a uděláme zásmazku, kterou zalijeme vývarem a přidáme švestky (pár kousků si ještě necháme do hotové omáčky), provaříme, mírně osolíme a pořádně rozmixujeme ručním mixérem. Nakonec přidáme překrájené švestky.
7. Na talíř si přidáme vytvarované štouchané brambory a švestkovou omáčku, na kterou nakonec přidáme na špalíčky nakrájenou panenku a máme hotovo.

Dobrou chuť

Název: Z radnice, informační občasník Městského úřadu Dubňany. Periodický tisk územního samosprávného celku. Četnost vydávání: 4x ročně. Místo vydávání: Město Dubňany. Číslo a den vydání: 2. vydání, červen 2018. Tisk: Tiskárna LELKA, Dolní Bojanovice. Evidenční číslo: MK ČR E 22507. Vydavatel: Město Dubňany, IČO: 00284882, se sídlem Náměstí 15. dubna 1149, 696 03 Dubňany.

29. dubna - 28. setkání mužských sborů

foto: Antonín Vrba

26. května - Den otevřených sklepů POD DUBŇANSKÝ HORŮ

1. června - Hry bez hranic

9. června - Pod dubem za dubem

V DUBŇANSKÉ

LÉTO

2018

ČERVEN

1.	O KŘÍŠTÁLOVÉM SRDCI
2.	DEN DĚTÍ
9.	POD DUBEM ZA DUBEM
25.-28.	KINEMATOGRAF BRATŘÍ ČADÍKŮ
30.	ZAHÁJENÍ PRÁZDNIN S HASIČI/LETNÍ NOC

KD 10:00 - pohádka pro děti
vstupné: ZDARMA

KIC 15:00
vstupné: ZDARMA

Přírodní areál 18:00
vstupné: dobrovolné

Přírodní areál 21:30
vstupné: dobrovolné

Přírodní areál 14:00 - 17:00 / 20:00
vstupné: ZDARMA / 50 Kč

ČERVENEC

6.	METLA FEST
14.	LETNÍ NOC se skupinou GENERACE
28.	ROCKOTÉKA

Přírodní areál 17:00
vstupné: 120 Kč

Přírodní areál 21:00
vstupné: 80 Kč

Přírodní areál 17:00
vstupné: ZDARMA

SRPEN

4.	ROŠTÁCI
18.	TOUR DE DUBŇANY, MÍŠA RŮŽIČKOVÁ
18.	LETNÍ NOC se skupinou ARTEMIS

Přírodní areál 21:00
vstupné: 60 Kč

před KD 14:00
vstupné: ZDARMA

Přírodní areál 21:00
vstupné: 80 Kč

ZÁŘÍ

1.	OSLAVY 130. ZALOŽENÍ SDH DUBŇANY
1.	BEN CRISTOVAO, THE CHARGERS

před KD celodenní akce
vstupné: ZDARMA

Sportcentrum Želva 19:00
vstupné: 250 Kč předprodej
300 Kč na místě

